

Ordre

Van het Joodse Feest gebedt
off Hoogh Tyden, overgeset uyt
den Hebreschen, in Nederduytsche

Geschreeven in Amsterdam
Door
Michaël Lopez Pinto.

Æ. S. Anno 5494 69 1734

Avont gebeth van Feest Daegen, off hoogh tyden

Als een Feest daegh Komt in Sabbath, soo seght, men eerst den Psalm 92: 93: in bladt 65 en daer nae 't Psalm van de Feest.

Psalm van Paesschen.

Psalm 107:

Looft de Heere, want hy is goet, want syne goedertierenheyt is in der eeuwigheyt. Dat, sulcks, de bevrydde des Heeren seggen, die hy van de hant der wederpartyders gevrydt heeft. Ende die hy uyt de landen versamelt heeft, van 't Oosten

Avent gebeth van Feest daeghen.

En van 't Westen, van 't Noorden, ende van de zee. Die in de woestyne dwaelden, in eenen wegh der wildernisse: die geene stadt ter wooninge en vonden. Sy waren hongerigh, oock dorstigh, hare ziele was in hen overstelpt. Doch roepende tot den Heere in de benauwtheyt die sy hadden heeft hyse gerecht uyt hare anghsten. Ende hy leyddese op eenen rechten wegh om te gaen tot een stadt ter wooninge. Laetse voor den Heere syne goedertieren-heyt loven, ende syne wonderwercken voor de kinderen der menschen. Want

hy

Hy de dorstige ziele verzadight, ende de hon=
gerige ziele met goet vervult heeft, die in duy=
sternisse ende schaduwe des doots saten, ge=
bonden met verdruckinge ende yser. Om
datse wederspannigh waren geweest tegen
Godes geboden, ende de raet des allerhoogh=
sten onweerdelick verworpen hadden.
Daerom hy haer het herte door swarig=
heyt vernedert heeft: sy zyn gestruyckelt,
ende daer en was geen helper. Doch roe=
pende tot den Heere inde benawtheyt
die sy hadden: verloste hyse uyt hare angh
sten. Hy voerdese uyt de duysternisse ende

De schaduwe des doots: ende hy brack hare
banden. Laetse voor den Heere syne goeder,,
tierenheyt loven, ende syne wonderwercken
voor de Kinderen der menschen. Want hy
heeft de Koperen deuren gebroken: ende
d'yseren grendelen in stucken gehouwen.
De sotte worden om den wegh harer over,,
tredinge, ende om hare ongerechtigheden
geplaeght. Hare ziele grouwelde van alle
spyse: ende sy waren tot aen de poorten
des doots gekomen. Doch roepende tot aen
den Heere inde benauwtheyt die sy had=
den verloste hyse uyt hare anghsten. Hy
sondt,

Sondt syn woort uyt, ende heelde se ende
ruckt ese uyt hare Kuylen. Laetse voor den
Heere syne goedertierenheyt loven, ende
syne wonderwercken voor de Kinderen der
menschen. Ende datse lof-offeren offeren, en
de met gejuych syne wercken vertellen. Die
met schepen ter zee afvaren, handel doende,
op groote wateren. Die sien de wercken des H:
ende syne wonderwercken in de diepte. Als hy
spreeckt, soo doet hy eenen stormwint opstaen,
die hare golven om hooge verheeft. Sy rysen
op na den hemel, sy dalen neder tot in de af=
gronden: hare ziele versmelt van anghst. Sy

Danssen ende waggelen als een dronckken
man, ende al hare wysheyt wort verslon=
den. Doch roepende tot de Heere in de be=
nauwtheyt die sy hadden: soo voerde hy
se uyt hare angsten. Hy doet den storm
stille staen, soo dat hare golven stille swy=
gen. Dan synse verblydt, om datse gestilt
zyn, ende dat hyse tot de haven harer be=
geerte geleyt heeft. Laetse voor den Heere
syne goedertierenheyt loven, ende syne won=
derwercken voor de Kinderen der mens=
chen; Ende hem verhoogen in de gemeyn=
te des volcks, ende in t'gestoelte der oudtsten

hem roemen

Hem roemen. Hy stelt de rivieren tot een woestyne, ende watertochten tot een dorstigh lant, Het vruchtbaer lant tot souten gront, om de boosheyt der gener die daer inwoonen. Hy stelt de woestyne tot eenen waterpoel, en het dorre lant tot watertochten. Ende hy doet de hongerige aldaer woonen, ende sy stichten eene stadt ter wooninge. Ende bezaeyen ackers ende planten wyngaerden, die inkomende vrucht voortbrengen. Ende hy zegentse, soo datse seer vermenighvuldigen, ende haer vee en vermindert hy niet. Daer na verminderense, ende komen onder, door

Avont gebeth van Feestdaegen.

Verdruckinge, quaet, ende droeffenisse. Hy
stort verachtinge uyt, over de Princen, ende
doetse dwalen in't woeste, daer geen wegh en
is. Maer hy brenght den nootdruftigen uyt
de verdruckinge in en hooghvertreck ende
maeckt de huysgesinnen als kudden. De
oprechte sien't, ende syn verblydt, maer al=
le ongerechtighticheyt stopt haren mont.
Wie is wys? die neme dese dingen, waer ende
datse verstandelick letten op de goedertie=
renheden des Heeren.

Volght 't Avont gebeth in't bladt 12:
tot 't eynde

Psalm

In Sebuoth

Psal: 68: Een Psalm, een liedt Davids: voor den Opper-sanghmeester. Godt sal opstaen syne vyanden sullen verstroyt worden: ende syne haters sullen van syn aengesichte vlieden. Ghy sultse verdryven, gelyck rook verdreven wort, gelyck was voor 't vyer smelt, sullen de godtloose vergaen van Godes aengesichte. Maer de rechtveerdige sullen sich verblyden, sy sullen van vreughde opspringen voor Godts aengesichte, ende van blydschapen vrolick zyn. Singet Gode psalm,,

Avont gebeth van Feest daegen.

Singet syne naeme hooget de wegen voor dien die in de vlacke velden rydt, om dat synen naem is Heere, ende springet op van vreugh=de voor syn aengesichte. Hy is een vader der weesen, ende een Richter der weduwen; Godt, inde woonstede syner Heylighcyt. Een Godt, die de eensamen sett in een huysgesin, voert die in boeyen gevangen zyn, maer de afvallige woonen in't dorre. O Godt, doe ghy daer voor het aengesichte uwes volcks uyttooght, doe ghy daer henen tradet in de woestyne, Sela. Daverde de aerde, oock dropen de hemelen voor Godts aenschyn, selfs, dese Sinay voor't aenschyn

Aenschyn Gods, des Godts van Israel. Ghy hebt seer milden regen doen druypen. O Godt, ende ghy hebt U erffenisse gesterckt als se mat was geworden. U hoop woonde daer in, ghy bereyddetse door U goetheyt voor den elendigen, o Godt. De Heere gaf te spreken der bootltschappers van goede tydingen was eene groote heyrschare. De Koningen der heyrscharen vloden wech, sy vloden wech, ende sy die 't huys bleef deelde den roof uyt. All aeght ghy lieden tuschen twee rygen van steenen (Soo sult ghy doch worden als vleugelen eener duyve, overdeckt met silver; ende welcker

Vederen zyn met uytgegravenen geluwen gou=
de. Als de Almachtige de Koningen daer in
verstroeyd, wert zy sneeu-wit, als op Thalmon.
De bergh Basan is een bergh Godes, de bergh
Basan is een bultige bergh. Warom springet
ghy op, ghy bultige bergen? desen bergh heeft
Godt begeert tot syne wooninge, oock sal der
de Heere woonen in eeuwicheyt. Godts wagenen
zyn tweemael tien duysent, de duysenden ver„
dubbelt: de Heere is onder hen, een Sinay in
Heyligheyt. Ghy zyt opgevaren in de hoogte,
ghy hebt de gevangenisse gevangelick gevoert
ghy hebt gaven genomen, om uyt te deelen,

onder

Onder de menschen, ja oock de wederhoorige
om by U, te woonen, o Heere Godt, Geloofst zy de
Heere, dagh by dagh, overlaedt hy ons die
Godt is, onse salicheyt, Sela. Die Godt is ons
een Godt van volkomene saligheyt, ende hy
den Heere, den Heere, zyn uytkomsten te=
gen den doot. Voorseker sal Godt den Kop
syner vyanden veslaen: den hayrigen sche„
del, des genen die in syne schulden wandelt.
De Heere heef gesceyt; ick sal weder brengen
uyt Basan: ick sal weder brengen uyt de
diepten der zee. Op dat ghy uwen voet, ja de
tonge uwer honden, mooght teken in't bloet

Avont gebeth van Feest daegen.

Van de vyanden, van een yegelick van hen. O Godt, sy hebben U gangen gesien, de gangen myns Godts, myns Koninghs, in't Heyligdom De Sangers gingen voor de Speellieden achter; in't midden de trommelende maeghden, Lovet Godt in de gemeynten, de Heere: ghy die zyt uyt den sprinckader Israels, daer is Binjamin de Kleyne, die over hen heerschte, de Vorsten van Juda, met haere vergaderinge; de Vorsten van Zebulun, de Vorsten van Naphtali. U Godt heeft U sterckte geboden sterckte, o Godt, dat ghy aen ons gewrocht hebt; Om uwes Tempels wille te Jerusalem

sullen u

Sullen U de Koningen geschenck toebren„
gen. Schelt het wildt gedierte des riets, de
vergaderinge der stieren, met de Kalveren
der volcken, (ende, dien, die sich onderwerpt
met stucken silvers: hy heeft de volcken ver=
stroyt, (die lust hebben in oorlogen. Prin=
celicke gesanten sullen komen uyt Egipten
Moorenlant sal sich haesten syne handen
tot Godt uyt te strecken. Ghy Koninckrye=
ken der aerde, singet Gode, psalmsinget
den Heere Sela. Dien die daer rydt in den
hemel der hemelen die van oudts is, siet,
hy geeft syne stemme, een stemme der sterkte

Avont gebeth van Feest daegen

Geeft Godt stercKte: syne hoogheyt is over Israel, ende syne stercKte in de bovenste wolcKen. O Godt, ghy zyt vreeslicK uyt Ù Heylighdommen: de Godt Israels die geeft den volcKe stercKte ende Krachten: geloofst zy Godt. Volget't avondt gebeth, in bladt. 12:

Psalm van Sucoth. off Loover Feest.

Psalm 42: Een onderweysinge; voor den oppersangmeester, onder de Kinderen van Korah. GelycK een hert schreeuwt na de waterstroomen, also schreeuwt myn ziele

tot Ù o Godt

Tot U o Godt. Myne ziele dorstet na Godt,
na den levendigen Godt: wanneer sal ick in-
gaen aende voor Godts aengesichte verschy-
nen. Myne tranen zyn myn tot spyse dagh
ende nacht, om dat sy den gantschen dagh
tot my seggen, waer is U Godt. Ick gedencke
daer aen, ende storte myne ziele uyt in my:
om dat ick plach henen te gaen onder de
schare, ende, met hen te treden na Godes hu-
ys, met eene stemme van vreugden-gesangh
ende lof, onder de feesthoudende menighte.
Wat buyght ghy U neder, O myne ziele, ende
zyt onrustigh in my? hoopt op Godt, want

Avont Gebeth van Feest daegen

Ick sal hem noch loven: voor de verlossinge syns aengesichts. O myn Godt, myne ziele buyght haer neder in my, daerom gedenke ick uwer uyt het lant der Jordane, ende Her-monim uyt het kleyn geberghte. De afgront roept tot den afgront, by het gedruys uwer watergoten, alle U baren ende U golven zyn over my henen gegaen. Maer de Heere sal des daeghs syne goedertierenheyt ge-bieden, ende des nachts sal syn liedt by my zyn, 't gebeth tot den Godt, myne steenrotze, waerom vergeet ghy my, waer-om ga ick in 't swart, van wegen des vyants

onder=

Onderdruckinge. Maer eene doot steke in myn beenderen hoonen my myne we=derpartyders: als sy den ganschen dagh tot my seggen, waer is U Godt. Wat buyght ghy U neder, O myne ziele, ende wat zyt ghy onrustigh in my? Hoopt op Godt, want ick sal hem noch loven, hy is de menighvuldi=ge verlossinge myns aengesichts ende myn Godt. Doet myn recht o Godt, ende twist ghy myne twistsake, bevrydt my van het ongoedertieren volck, van den man des bedroghs ende des onrechts. Want ghy zyt de Godt myner stercke; waerom verstoot

Avont gebeth van Feest daegen.

Gy my dan? warom, ga ick in't swart, van we=
gen des wyants onderdruckinge? Sendt U
licht, en U waerheyt, dat die my leyden, dat=
se my brengen tot den bergh U heylicheyt,
dat die, my leyden, tot U wooningen. Ende
dat ick inga tot Godts altaer, tot den Godt
des blydschaps myner verheuginge, ende
U met de harpe love, o Godt, myn Godt. Wat
buyght ghy U neder; o myne [Godt] Ziele, en
wat zyt ghy onrustigh in my? hoopt op Godt
want ick sal hem noch loven: hy is de me=
nigvuldige verlossinge myns aengesichts
ende myn Godt. Segget 't avondt gebeth, in bladt 12:

Psalm 12:

Psalm 12:

Semini Asceth.

Een Psalm Davids, voor den Oppersangh-meester; op de Seminith. Behout o Heere; want de getrouwe zyn weynigh geworden onder de menschen Kinderen, want van de goedertieren ontbreeckt. Sy spreken vals-heyt, een yeder met synen naesten, met vle-yende lippen; sy spreken met een dobbel her-te. De Heere snyde af alle vleyende lippen, de grootsprekende tonge. Di daer seggen, wy sullen de overhant hebben met onse tonge, onse lippen zyn onse, wie is heer over ons. Om

de verwoestinge der elendigen, om het Ker=
men der nootdruftigen, sal ick nu opsta=
en, seyt de Heere, ick sal in behoudenisse
setten, dien hy aenblaest. De redenen des
Heeren zyn reyne redenen silver; gelou=
tert in eenen aerden smeltkroes gesuy=
vert seven mael. Ghy Heere sultse bewa=
ren, ghy sultse behoeden voor dit geslach=
te, tot in eeuwigheyt. De godloose draven
rontomme, wanneer de snoodste van's
menschen Kinderen, verhooght worden.

Harbith

Gebenedyt

Hier begint 't Avont gebedt.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koninck der werelt die met zyn woort doet den avont komen, en met verstant oopent de poorten, en met wysheyt verandert de tyden, en doet verwesselen de veere, en ordeneert de sterren, elck in haer especkt aen den hemel na zynen wille schept dach en nacht, doet hy het licht wycken voor de duysternisse, ende duysternisse voor het licht, en doet den dach voorby gaen, ende brengt de nacht, en scheyt den dach van de nacht, H: Sebaoth,

Is synen naeme. Gesegent zyt ghy Heere die den avonden avonden doet komen.

Met eeuwiche liefde hebt ghy het huys Israel U volck bemint, de wett, en geboden insettinge en rechten hebt ghy ons geleert, daerom Heere onse Godt sullen wy in ons leeghen en opstaen spreecken in uwe insettinge, en wy sullen ons verblyden, en verheugen en de leeringe U wett en U geboden en insettingen sullen syn voor altyt want daer in is geleegen ons leeven en verlangingen onser daegen en aen hem werden wy peynsen dach ende nacht en uwe

liefde

Liefde sal van ons niet weycken inder eeu=
wicheyt. Gesegent zyt ghy Heer bemindt
zyn volck Israel.

De Semah.

Hoort Israel, de Heere onse Godt, is een eenich Heere.

Gezeegent zy de Naeme van de Heere
zyns Kooninkreyks voor eeuwichleyk.
Ende ghy sult den Heere U Godt
lief hebben, van ganscher herten, van
gantscher zielen, van alle vermoghen

Ende deese woorden die ick U heden ge-
biede sult ghy ter herten nemen, ende sult
se U Kinderen scherpen, en daer van spre-
ken, wanneer ghy in U huyse sittet, off op
den weege gaet, wanneer ghy U neder legt,
offe te opstaet, en sultse binden tot teeck op
U hant ende sullen U een denckteecken
zyn voor uwen oogen. Ende sultse op uwes
huys posten schryven, ende aen de poorten.
Is dat ghy lieden nu myne geboden ho-
oret, die ick U heden gebiede, dat ghy de
Heere U Godt lief hebt, ende hem dient
van gantscher herten, ende van gantscher
zielen

Zielen. Soo wil ick U landen regen geeven
tot sijner tyt, vroeghen regen, ende spaden
regen, dat ghy in meucht doen uwe Kooren,
U most, ende U olye, en wil uwe wee gras ge=
ven op U velde, dat ghy lieden etet ende sat
wordet. Hoet U doch, dat hem uwe herte niet
overtreden en laet dat ghy lieden aftredet
ende dien ander goden, en bidtse aen, ende
dat, dan den toorn des Heeren vergrimme
over uwe lieden, ende sluyte den hemel
toe dater geenen regen en Komme ende aer,,
de haere vrucht, niet en geve ende haest
om Komt van den goede lande dat uwe de

Heere ghegeven heeft. Soo vaet nu deese
woorden ter herten, ende in U zielen, en
bintse ten teecken op U handen, dat zy een
denck teecken voor U oogen zyn. Ende le=
ertse uwen Kinderen dat ghy daer van
spreeckt, wanneer ghy in U huyse sittet offt
op de wegh gaet, wanneer ghy U neder legt
ende wanneer ghy opstaet, ende schryfftse
aen de posten uwes huis, ende aen U poorte.
Dat ghy en U Kinderen lange levet op den
lande dat de Heere U vaderen gesworen
heeft hen te geven, soo lange als de daegen
van den Hemel op der aerden dueren

Ende H:

Ende Heere spraeckt tot Moses, spreeckt met den Kinderen Israels, en seget tot hen dat zy hen lepkens maecken aen den hoecken harer Kleederen, onder alle U nae Komenlinghen, ende geele snoeren op de lepkens aen de hoecken maecken. Ende lepkens sullen U daer toe dienen dat ghyse aensiet, eñ gedenket aller geboeden des Heeren, ende doense, dat ghy niet nae uwes herten dunken richtet, noch U oogen nae hoerert, daerom sult ghy gedenken ende doen alle myne geboden, en heylich zyn tot U Godt, ick de Heere U Godt die U uyt Egiptenlande

Getrocken hebben om te zyn U een Godt, ick de Heere ben uwen Godt.

Waerlyck ende waerachtich is dat alles en het is bewesticht op ons dat ghy Heere on-se Godt zyt, en wy Israel U volck die ons ver-lost van de handen der Koningen, die ons beschermt. onse Koninck, onse verlosser van den macht den sterken, de Godt die voor ons vreeckt van onse vervolgers, die den loon be-taelt aen alle vyanden van onse zielen, die onse ziele in't leven set, noch onse voeten tot struyckelen niet heeft gegeven, die ons heeft doen treeden op de autaeren onser vyanden

En verheeft onsen hooren over al die ons ver-
achten, die ons deede wonderen, en vracke
aen Pharao, met teekenen in't landt van de
soonen van Ham, die met zyne grimmin-
ghe toorne sloech alle eersten geboorne van
Egipten en trock zyn volck daer uyt, voor
een eeuwiche vryheyt, die zyne kinderen
deede door de roode zee gaen, en hunne vervol-
gers, en hunne haeters, heeft laeten versinken,
inde afgronden, ende kinderen saggen zyn
sterkheyt, zy preesen en loofden zyne naeme,
ende ontfangen op hun zyn koninkreyk
met wille. Mosses ende kinderen van Israel

Die hebben Godt, Ů gesongen, een gesank met groote blydtschap, en syden tesamen. Wie is Ů gelyk onder de goden. Wie is Ů gelyk van loff doende wonderen, Heer; ghy verschont ende heylicheyt, vreselyk van loff doen de wonderen. Ů Koninkreyk Heer onse Godt hebben Ů kinderen gesien op't meer, zy altemael loofde zy, en preesen, en syden, Heer sal regeeren van eeuwicheyt tot eeuwicheyt, en daer is geseyt. Wan de Heer heeft Jacob verlost, ende beschermt van een sterken handt dan zy waeren. Gesegent zyt ghy Heere die Israel verlost heeft.

Laet ons

Laet ons leggen onsen vader tot vree-
den, en laet ons op staen onse Konink tot
een goede leeven, en vreeden, en spreyt over
ons hutte van Ů vreede, en bereyt ons met
Ů goeden raet, voor Ů, en salveert ons haeste-
lyck om Ů naeme, en beschermt ons, en spreyt
op ons hutte van vreede. Gebenedyt zyt ghy
Heere die over ons spreyt hutten van vree-
de, en op al zyn volck Israel en op Jerusalem.
Amen. als Sabbath is segget dat volgende.

Daron sullen de Kinderen Israel den
Sabbath houden, dat zy hem oock by haren
na Komelingen houden ten eeuwigen verbon,

den. Hy is een eeuwich teeKen tuschen my, ende Kinderen Israels van in ses daeghe maeKt de Heere hemel ende aerde, en aen den Seven den daeghe ruste hy, en verKuicKte hem. Als niet Sabbath is beginnen hier

Dees Tyden van den Heer, geheeten Heylich, die Ghy noemen sult in hunne tydt.

Hamida van Feest daegen

Heer ghy sult myne lippen openen ende myn mont sal verKondichen uwen loff.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt, ende Godt van onse vaderen, en Godt Abrahams

en Godt Is:

En Godt Isaacks, de Godt Jacobs, der grooten en krachtichen, en vreeselyken, Godt hooghe Godt londer der goeder; bermhertichcyt, schepende alles, en gedenkende de genade des vaders, en bregenden den verlosser aen kints kinderen, om zyne naems wille met liefde, Koninck helpende salich makende, beschermende. Gebenedyt zyt ghy Heere beschermer Abrahams.

In de Somer:	In de Vinter:
Doende neder daelen den Douw	Doende weder keeren den wint en neder daelen den Reegen

Regeert met genade de leevendichen, maeckt de dooden leevendich, met veele bermhertichcheyt, teegen houdende die der vallen, en genesende de siecken, en verlost de gevangenen, en bevesticht zyn belofte aen der dooden, en wie is stercker als ghy, en wie is U gelyck, Konink, uyt spruyten die doot, ende levendich maeckt, ende ghy zyt spruy- ten de salicheyt, ende ghy zyt trouwe om de dooden levendich te macken. Gebenedyt zyt ghy Heere die de dooden levendich maeckt.

Ghy zyn Heylich ende U naem is Hey- lich, ende Heylichen zullen U looven altyt

Gebenedyt zyt ghy Heer den Heylichen Godt.

Ghy hebt ons verKoosen van alle volc-
Ken, ghy beminde ons, en hebt aen ons verwil-
licht, ghy hebt ons verheven boven alle spra-
Ken, ende ons geheylicht met Ů geboeden,
ghy hebt ons genadert, onse Koninck tot
Ů dienst, ende hebt Ů grooten en heylich
naeme op ons geroepen.

Als uytgaen van Sabbath is, segt 't nae volgende

Ghy hebt ons laeten weten Ů rechtver-
dicheyt, en rechten, en hebt ons geleert om
daer meede te doen, insettinge van uwen
wille, ghy ons gegeven Heere onse Godt met

Liefde, de oprechte ordeelen ende waerachti=
che wetten, insettinge, en de goede geboden,
en hebt ons doen erven tyden van genuchte
en hooghtyde van heylicheyt, ende feesten van
wille, en deet ons erven de heylicheyt van den
Sabbath, ende eere van hooghtyde, ende offer=
hande van de feesten, en tuschende van den
Sabbath, en heylicheyt van de feeste, ghy hebt
onderscheyt gemaeckt den sevenden daegh
van de ses werck daeghen, ghy hebt gehey=
licht met U heylicheyt U volck. tot hier

En hebt ons gegeven Heere onse
Godt met liefde [aen Sabbath Sabbaten tot ruste]

Hooghtyden tot bleytschaep vierdaeghen ende tyden tot vreughde.

Aen Paschen

Den daegh der vieringe van ongesuerde broode, desen den tyt onse Vryheyt.

Aen Sebuoth

Den daegh der vieringe van Sebuoth desen, den tyt van geven onse Wett.

Aen Loover Feest.

Den daegh der vieringe van looverhutte.

Desen den tyt onser vreugde

Aen Semini Asereth.

Den dacgh de vieringe van Semini Asereth desen den tyt onser vreughde.

Met liefde geheten heylich en gedachtenisse van uytgaen van Egipten &c.

Onse Godt, ende Godt onser vaderen, laet op gaen, ende komen, laet naderen, en verscheynen, laet zyt besocht, en bedocht, onse gedachtenisse en gedachtenisse van onse voor vaderen, de gedachtenisse van U stadt Jerusalem, ende gedachtenisse van den

gesalfden

Gesalfden 't zoon Davids U dienaer, en de gedachtenisse van al U volck Israel, voor U tot verlosinge, tot goetheyt, ende tot gratie, tot genade en tot bermhertigheyt, aen den daegh der vieringe van den [in Pessach Ongesuerde broot deeses] [in Sebuoth Van den Sebuoth deesen] [in loover feest Van den loover feest deesen] [in Semini asereth Van Semini Azereth deesen] Aen den goeden daegh deesen geheeten heylich, om daer in te erbermen over ons, ende ons te helpen, gedenckt ons, onse Godt, in dien tot geoden, en besoeckt ons in dien, tot

Segeninge ende helpt ons in dien tot leven
ende met reden van hulpe ende bermher=
ticheyt, beschut, ende vergadicht ons, en er=
bermt over ons, en helpt ons vant ghy zyt een
genadicht ende bermhertiche Godt ende Koningh.

Ende doet ons dragen Heer on=
se Godt de Segeninge van Ů feesten tot bleyt=
schap, leven en tot vrede, gelyck ghy verwil=
licht, ende geseyt hebt ons, te segenen, soo be=
nedyt ons altyt, heylicht ons met Ů geboden,
geeft ons deel in Ů Wett, versaet ons van Ů goet,
heyt, verblyt ons, en reynicht ons met Ů ver=
lossinge, ende maeckt ons beerven Heer

onse Godt

Onse Godt met bleytschap, ende vreuchde [aen Sabbath den Sabbath] ende heyliche hoochtyde op dat hun geheel Israel in Ù geduerichlyck verheugen, die Ù naeme heylichen. Gesegent zyt ghy Heer heyli=cher van [den Sabbath] en de tyden.

Zyt gewillig Heer onse Godt aen Ù volck Israel, ende tot haere gebee=den hoort, en laet kommen den dienst aen het Palleys uws huiz, ende offerhan=de Israels, en de haere gebeeden zult ghy haesteleyck met liefde, en wille ontfan=gen, ende laet Ù wille altyt zyn ten dienste

Uwes volcks, ende ghy met uwer veeler bermherticheyt aen ons, en bemint ons en laet ons oogen zien U weder komste in Zion met bermherticheyt. Gebenedyt zyt ghy Heere die zyn goetheyt doen keeren tot Zion.

Wy bekenne aen U dat ghy Heer onse Godt, ende Godt van onse vaderen, zyt ons voor alle tyden, en altyt, stercKte van onse leeven, en beschermer van onse zalicheyt, zyt ghy van geslachte tot geslachte sullen wy U looven, en vertellen U lof om leeven lanck, die gestestelt zyn in U hant, en om

dat onse

Dat onse zielen die aen Ù bevolen zyn, en
om Ù wonderen die in alle daeghen met
ons zyn, en om willen miraculen, en Ù goet=
heyt, die in alle ure, des avonts, en des mor=
gens, en des middaeghs, zyn de goede, want
Ù bermherticheden hebben geen eyndeden.
Bermhertichen, want Ù weldaden zyn
niet voleynt, want van eeuwigh hebben
wy gehoopt tot Ù, ende booven alle, zyt
gebenedyt, verhoocht, en verheven gedue=
rich onse Koningh van eeuwicheyt tot
eeuwicheyt, ende alle leevende sullen Ù
altyt looven, en prysen, en gebenedyden

De naeme den grooten, in der waerheyt voor altyd, van goet is Godt, van onse salichcyt, en onse hulpe van altyt. Gebenedyt zyt ghy Heere den goeden naeme ende uwe toe behoort gelooft te zyn.

Stelt goede vreede, en segeninge, gratie, ende leeven, en genade, ende bermherticheyt over ons en over geheel Israel U volck en gebenedyt ons, onse vader altemael met het licht U aenscheyn, want met het licht U aenscheyn hebt ons gegeven Heer onse Godt de wett, ende leeven, liefde, en genade gerechtigheyt, en seegeninge, bermherticheyt

En vreéde, en sy goet in U oogen, om ons te gebe=
nedyden, U volck Israel met over vloedichesterk=
heyt, en vreede. Gebenedyt zyt ghy Heere die
zyn volck Israel gebenedyt met vreede amen.

Myn Godt bewaert myn tonge van kuat, eñ
myn lippen van bedroch te spreecken, ende
aen myne vervolgers, als myn ziele doen
sweygen, en myn ziele sal alles gelyck als stof
achten, opent myn hert in U wett, en nae U ge=
booden, sal myn ziele jaegen, en al die opstaen
teegen my tot kuaet, zult ghy haestelyk hae=
ren raet tenieten doen, wille de seginge myns
monts, ende reeden myns herten voor uwe

Myn Schepper, ende myn verlosser: Die de vreede maeckt inden hemelen, die doe door zyne bermhertichcyt op ons, ende vreede op geheele Israel, Amen.

Den twee erste avont van Passche zyt men den grooten Halel in't bladt 94. Maer den anderen Feesten avont niet, nae den Halel 't Psalm 114: in bladt. 94:
Anderen Feesten avont in plaes van d'Psalm 114: segget het Psalm 122: in't bladt 58: daer nae Op ons te looven in't bladt 104:

Eynde van't savonts Feesten gebedt

Smorgens Gebeth.

Myn Godt, die ziele die ghy my suyver gegeven hebt, ghy hebtse geschaepe, geformert, ende in myn geblazen, ende ghy bewaertse in my, en ghy zyt bereyt om die van my te neemen, die vederom in my te geeven, ende bereyde toeKommende tyt, alle tyt dat die ziele in myn is, beKenne ick voor u Heere myn Godt, ende Godt van myne vadere dat ghy zyt de Heere van alle ziele.

Smorgens gebeth.

Gebenedyt zyt ghy Heere die de ziele doet wederom Komen in doode lichamen,

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„ ningh der werelt, die den Haen vers= tant gegeven heeft, om te onderscheyden den daegh, van den naght.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„ ningh der werelt, die de blinden ziende maeckt.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„ ningh der werelt, die verlos de gevangenen,

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„

ningh

ningh der werelt, die helpt die bedruckten.
Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko,,
ningh der werelt, die de naeckt doet kleede.
Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko,,
ningh der werelt, die de aerde op de wae,,
ter spreyt.
Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko,,
ningh der werelt, die daer bereyt de tree,,
de des maens.
Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko,,
ningh der werelt, die my heeft gegeven
alle myn nodtdruft.

Smorgens gebeth.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die Israel gegordert heeft mit Kraeght.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die Israel Kroont met schoonheyt.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die myn geen heyden heeft geschaepen.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die myn geen slaue gemaeckt heeft.

Gebene,,

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„
ningh der werelt, die myn geen vrou
geschaepen heeft.
[Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt
Koningh der werelt, die myn geschae„
pen heeft nae zyn wille.]
Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Ko„
ningh del werelt, die doet overgaen den
slaep van myne oogen, ende desluymerge
van myn oogen scheelen.

Laet uwer wille zyn, voor U Heer myn
Godt, ende Godt van myne vaderen, dat

Smorgens gebeth.

Ick magh geoeffen woorden en Ü wett, ende aen hangen aen Ü geboeden, ende en laet myn niet vallen, in handen den Kuaden, niet in handen van sonden niet in handen van proeve, ende niet in handen van misprysinge, ende treck myn van Kuade aen aengen, en dat ick mach aen aengen, het goede, ende geeft myn voor gunst, en voor gratie, en voor bermhertichheyt in Ü oogen, en van die myn sien sullen, ende loot myn goede gunsten. Gebenedyt zyt ghy Heere londer

van

Van goede gunste.

Ende laet uwen willen zyn
Heere mynen Godt, ende Godt van
myne vaderen, ende wilt myn bewae„
ren heden, en in alle tyden, van om=
beschamde aensichte, van kuade ge„
buren, van tegen spoet, van een kuade
tonge, van een hert oordeel, en eene
Heer van hert recht, t'zy dat hy een
soon des verbonts is, of niet, en van straf
der heelen. Gebenedyt zyt ghy Heer
onse Godt Koningh der wereldt die ons

Geheylight heeft, met zyne geboden, ende heeft ons geboden, op de woorden doswetts; Ende maeckt smakelycke in onse monde, en in monden van al ũ volck Israel, ende dat wy, alle te saa„ men ũ namen leeren ũ wett, Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die ons gekoosen heeft, uyt alle volcken, ende ons gegeven syn wett, Gebenedyt zyt ghy Heere geever des wetts,

Num: 6: V: 22: Ende Heere sprack met Mosses en seyde, segt Aaron, ende synen

zonen

Zonen, en spreeckt, al soo sult ghy lieden
segghen tot den Kinderen Israels, wan=
neer ghyse segenet De Heere seghene U,
ende behoede U: de Heere laete zyn aenge„
sichte lichten over U, ende zy U ghenadich.
De Heere heffe zyn aengesicht, over U ende
gheve U vrede, want ghy lieden sult my=
nen naem op de Kinderen Israels leg=
gen, dat ickse segene.

Onsen Godt, ende Godt van onse va„
deren, gedenck ons met goede gedachte„
nisse voor U, en besoeckt ons met besoeckingen

Smorgens gebeth.

Van salicheyt, ende bermhertichheyt van den hemel, der hemelen, en gedenkt ons Heere onse Godt, de liefde van onse oude vaders. Abraham Isaack en Jacob, U dienaers, den verbont, bermhertich; ende eet die ghy hebt gezworen, aen Abraham onse vader, op den Berch van Moria, en op de bindinge, die hy bont aen Isaack zyne zone, op de schouderen des autaers, gelyck geschreven is in U, wett.

Gen: 22: v: 1: Nae dese geschidenissen, versocht Godt Abraham, en sprack tot

hem

Hem, Abraham, ende hy antwoorde.
hier ben ick, ende hy sprack neemt
Isaac U eenigen sone, dien t'ghy lief
hebt, ende gaet henen in het landt Mo„
ria, ende offert hem aldaer, tot een brant„
offer, op eenen Berch, dien ick U segghen
sal; Doe stont Abraham des morghens
vroech op, ende zadelde zynen Ezel, ende
nam met hem twee jongers, ende zynen
sone Isaack, ende Kloof de hout tot een
brãtoffer, maeckte hem op, ende ginck
henen aen de plaetse daer hem Godt ghesyt
hadde

hadde, aen den derden daege, hief Abra=
ham zyn oogen op, ende sach de stede
van verre, en sprack tot zynen jongers,
blyft ghy hier met den Ezel, ick ende
jonge willen daer henen gaen, ende
wanneer wy aengebeden hebben, wil=
len wy, weder tot u komen, ende Abra=
ham nam dat houten brantoffer eñ
leyde dat op zynnen sone Isaack, eñ
hy nam dat vyer, ende mes in zyn hant,
ende die beyden ginghen te samen, doe
sprack Isaack tot zynen vader Abra=

ham

ham, myn vader, Abraham antwoorde
hier ben ick myn sone, ende hy sprack,
siet hier is nu het schaep, tot ten brant„
offer. Abraham antwoorde, myn sone,
Godt sal selve uyt: sien een schaep ten
brantoffer, ende die beyde ginghen te
samen, ende als sy Kuamen aen de stede
die hem Godt seyde bouwende Abraham
aldaer eenen Altaer, ende leyde het hout
daer op, ende bant zynen sone Isaack
leyde hem op den Altaer boven het hout,
ende reyckte zyne hant uyt, ende vattede
het mes, op dat hy zynen sone slachtede.

Smorgens gebeth

Doe riep hem de Engel des Heeren van den Hemel, ende sprack Abraham Abraham, hy antwoorde, hier ben ick, hy sprack, en legt u hant niet aen den jonghen, ende doet hem niet, want nu weet ick dat ghy Godt vreeset, ende hebt u eenigen sone niet verschoont om mynent wille; Doe hief Abraham zyn ooghen op, ende sach eenen ram achter hem in den bosche hangen met zynen hoornen, ende gingck henen ende nam den ram, ende offerden ten brantoffer in zyns soons stede, ende Abraham hiet de stede de Heere siet,

daer

Daer uyt men noch heden daechs seyt,
op den bergh daer de Heere siet, ende En-
gel des Heeren riep Abraham noch een=
mael van den Hemel, ende sprack ick
hebbe by my selven gesworen, spreeck de
Heere, dewyle ghy sulckes ghedaen hebt,
ende en hebt U eyghenen sone niet verscho-
ont, dat ick U zaet segenen en vermeeren
will, als de sterren aen den Hemel, en als
het zant aen den oever des zees, ende U
zaet sal besitten de poorten syner vyanden
ende door U zaet sullen alle volcken op aer-
den gesegent worden, daerom dat ghy myner

Stemme gehoorsaem gheweest hebt, al,,
soo keerde Abraham weder tot zynen
jongers, ende maeckten hen op, ende to,,
gen tsamen na Bersaba, ende woonden
aldaer in Bersaba.

Heer der werelt, gelyck hy gedwon,,
gen heeft zy Bermherticheyt om U wille
te doen, met een perfect herte, soo sullen U
Bermherticheden dwingen U toorn, en
mengelt U goedertierenheyt met U condi-
tie van de gunst, en met de conditie van
de Barmherticheden, en door U groote
goetheyt keert de gramschap van U toorn

Van Ů volck, van Ů Stadt, en van Uwe
lant, en van Ů erfdeel, en bevestiget aen
ons Heere onse Godt, het geene dat ghy
verseeckert hebt in Ů wett door de hant
van Mosses Ů dienaer gelyck gezeyt sta=
et. Ende ick wil gedachtich worden myns
verbonts met Jacob, en myns verbonts met
Isaacks, en myns verbonts met Abrahams,
en sal s'lants gedachtigh worden, ende
daer is gezeyt. Oock als zy al reede in der
vyanden landen zyn, soo en heb ickse
eewen wel niet verworpen, en my en walgt
haeder niet, alsoo, dat 't met hen uyt zyn

Zoude, en myn verbont met hen niet meer
en souden gelden, want ick ben de haere
haerder Godt, en daer is gezeyt. Ende wil
voor hen aen myn eerste verbont geden,
ken, doen ickse uyt Egipten lant lyde
voor de oogen der heydenen, dat ick
haer Godt waere, ick de Heere. Ende daer
is gezeyt. Soo sal de Heere uwen Godt U ge-
vanckenisse keeren, ende hem uwer ont=
fermen, en ende sal U weder vergaderen
uyt alle volkeren daer U Heer U Godt he,
nen verstroyt heeft, al waer dy aen des he=
mels eynde verstooten waert, soo sal uwe

doch

Doch d'Heere Ü Godt van daer vergaderen
ende haelen van daer: Ende sal Ü in het
lant brengen dat Ü vaders beseten hebben
ende sult het in nemen, ende sal Ü wel doen,
en vermeerderen boven uwe vaders. Ende
daer is gezyt. Heer ontfermt ons, want tot
Ü hoopen wy, Zynen aerm, zy ons inden
morgen stont, oock onsen verlosser inde
tiere van onse benautheyt. Ende daer is
gezeyt. In alle hun benautheyt is hem
droefheyt, ende Engel van zyn aengesicht
sal hem verlossen door synes liefde, ende
bermherticheyt heeft hyse beschermt, hy

Namse op, en droechse van eeuwige dae-
ghen. En daer is gezeyt. Ende ick salse
brengen tot myne heylicheyt op den bergh,
ende ick salse verblyden in't huys van
myne gebeden, hunen verheffinge en offer-
hande zullen tot mynen wille zyn op den
Autaer, want myn huys, sal een huys van
bedinghe genaemt, tot al de volckren.

Deese zyn de dingen dat de man soo
wiese doet, sal genieten de vrucht van dee-
se werelt, ende capitael blyft staen tot de
toekomende werelt, en dat zynse. Eeringe
van vader en moeder. Vergeldinge aen diell

Godt

Goedt doet, de Siecken besoecken, de Reysen-den man te logieren, ende Sinagoga vroech te besoecken; Vreede te macken tuschen de menschen en zyne naesten, en tuschen man en vrouw, ende leeringe van de Wett over we-egts altemael.

De man sal altyt vreese hebben voor zynen Schepper, soo in't verborgen als in't openbaeren, bekenne op de waerheyt, met een herten oprecht; En staen vroech op, en seggen. Koninck der werdt, en Heer der Hee-ren, ten is niet om, onse gebeden, en om onse goede wercken, rechtverdicheyt, dat wy ons

Gebeden voor Ǔ storten, dan alleen om Ǔ
veele Bermherticheyt. Heer hoort, Heer
vergeeft Heer luystert, ende doet, en ver=
toeft niet om Ǔ wille myn Godt, want Ǔ
stadt, en Ǔ volck zyn na Uwen naeme ge=
noemt, wat zyn wy, wat is onse leeven, onse
gerechticheyt, onse genade, onse Kracht, on=
se stercKte, wat zullen vy seggen Heer onse
Godt, ende Godt van onse vaderen, voor zee=
Ker zyn de stercKe voor Ǔ als niet, ende
de mannen van fame als of zy niet wae=
ren, ende wysen als sonder weysheyt, en
de verstandiche als sonder verstant, want
de veeleheyt

De veelheyt haerder wercken zyn ydel, ende daeghen haers leevens zyn voest voor Ù, ende het overige des menschen, van de vier voetighe beesten, is niet dan alles y=dellheyt, behalven de ryne ziele die welcke bereyt is reeckeninge te geven voor de stoel uwer Heerlickheyt, en alle de volcken zyn als niet, gezeyt is, Siet de heydenen zyn ge=acht als een drup die in der emmer bleyft en gelyck een uytslach eender waege, zyn als niet, siet die heylanden sulle als stoff wegh waeren.

Maer wy Ù volck de kinderen uwes

Verbonts de Kinderen van Abraham Ü Vrint, dien ghy gezooren hebt op de bergh van Moria, het zaet Isaac Ü gebonden, die gebonde was op de schouderen des autaers, de gemyte Jacobs Ü zoone, Ü eersten geborenen die ghy met liefde hebt bemint, ende met bleydschap in hem verbleyt, ende hebt hem geheeten Israel en Iesurun.

Darom zyn wy schuldich Ü te looven ende glorifiseeren, ende te verheffen, ende te geeven peysinge en loof, voor Ü grooten Naeme, ende weezen schuldigh te seggen voor Ü gezange in alle daeghen en al tyt

Well geluckich zyn wy, hoe goet is onse deel, hoe liefleyk is ons lott, en hoe seer schoon is onse erve, well geluckich zyn wy, als wy des morgens vroech, en des avonts laet gaen in de studien, in de Sinagoga, ende eenigen uwe naeme alle daeghen gedurigh seggende Sêmá Israel: A: Eloenu: A: Echad. [Hoor Israel de Heere onse Godt, is een Eenich Heere] Gezeegent zy de Naeme van de Heere zyns Kooninkreyks voor eeuwichleyk.

Ghy zyt eenich, eer dat ghy die weredt had beschaepen, ende ghy zyt eenich nae

Smorgens gebedt.

Dat ghy de werelt heeft geschaepen, ghy zyt een Godt in deese werelt, en inde toekomende werelt, ende ghy en Ü jaeren en zullen niet eyndigen, heylicht Ü naem in Ü werelt over een volck, die Ü naeme heylichen, en door Ü hulp sult ghy verheffen, ende verhoogen onsen horn, ende helpt ons inder noot om Ü naems wille, gezeegent zyt ghy Heer die seynen naeme doet heylichen onder Veelen.

Ghy zyt Heer die Godt inden Hemel van booven, en op aerden hier beneden, in den Hemel der Hemelen de hochsten, ende

leechste

Leechste, Ghy zyt de Eerste, en ghy zyt de laeste, en sonder U isser geen Godt, vergadert de verstrooyde die op U hoopen van alle vier hoeken der werelt, en zy zullen bekennen ende weeten alle die in de werelt zullen komen dat ghy alleen een Godt zyt van alle Kooningen, dat ghy alleen een Godt zyt van alle Kooningen der aerden. Ghy hebt de hemelen, ende aerden beschaepen, de zee, en al datter in is, wie isser in alle de wercken van U handen in't hooge en leege die sal seggen wat dat ghy doet, off te wat ghy werkt.

Smorgens gebedt.

Onsen Vader in den Hemel weest ons goedertieren ou Ů Groote Naeme, den sterCken, en vreeselyK, die over ons geroepen is, ende bewestich ons Heer onse Godt op het woort daer ghy ons op het doen betrouwen door de hant van Sephania Ů Prophet gelyK geseyt is. In de ůere als icK Ů brengen sal, als icK Ů sal vergaderen, dan sal icK Ů brengen, en geeven voor fame, en looff, voor alle de volcKeren van de werelt, als icK sal Keeren Ů verstrooyheyt voor Ů oogen zyt de Heer.

Laet Ů wille zyn Heer onse Godt ende

Godt

Godt van onse vaderen dat ghy ons afne-
empt alle onse sonden, en vergeeft ons alle
onse vertreedinge, ende neempt, en ver=
geeft ons alle onse rebeelicheyt, en dat het
heylich huys mach getimmert worden
in onse daeghen, en wy zullen voor U onse
daeghelyckse offerhande die voor ons ver„
geven sal, gelyck geschreeven staet op ons
in U wett door de hant van Mosses uwen
dienaer, als geseyt is. Num: 28:

Ende de Heere spraeck met Mosses
ende seyde. Gebiet den Kinderen Israels
en spreck tot hē: de offer myns broots de welk

Myn offer des soeten reucks is, sult ghy
lieden houden te syner tyt, dat ghy het
my offert; Ende spreeckt tot hem, dat zyn
de offeren die ghy lieden den Heere offe-
ren sult, jarige lammeren die sonder vlecke
zyn, daeghelyckx twee, ten daeghelyckschen
brandtoffer. Een lam des morgens, het an-
dere tuschen den avont, daer toe, een tien-
den Epha semelmeels spysoffer; met olye
gemengt, die gestooten is, een vierendeel
van een Hin, dat is een daeghelyckx brandt-
offer, dat ghy lieden aen den Bergh Sinay
offerdet ten soeten reucke, een vyer den Heere.

daer

Daer toe zyn drankoffer 't elcken tot eenen lamme, een vierendeel van een Hin, in het heylichdom, sal men den wyn des drank=offers offeren den Heere. Het ander lam sult ghy tusschen den avont macken, als het spysoffer, des morgens, ende syn drank„offer des soeten reucks den Heere.

Aen Sabbaths daegh

[Aen den Sabbaths daeghe nu twee jarige lammeren sonder vlecke, ende twee tienden semel meels, ten spysoffer met olye gemengt, ende syn drankoffer, dat is het brandtoffer een yeghelycken Sabbaths boven

het daeghelyks brantoffer met synen dranck=
offer.] Heere der Wereldt ghy hebt
Ons geboeden 't offeren het daeghelyks offer
tot zynder tyt, ende de Priesters te zyn in
hunne diensten, ende Leviten tot singen,
ende Israel op hunne ordinantie. Ende
nu, van weegen onser sonden, is het hey=
lich huyz verdestrueert, en 't daeghelyksche
offer afgedaen, ende wy hebben geen Pries=
ters ten dienste, noch oock geen Leviten
te singen, noch geen Israeliten in syn or=
dinantie, en ghy hebt geseyt, ende onse
lippen sullen bataellen het schult, daerom

sal ù wille

Sal Ů wille zyn voor Ů Heer onse Godt, ende Godt van onse vaderen dat ons spreKen der lippen zy geacht en aengenaem voor Ů als offte wy hadden geoffert, 't daeghelyKse offer, in zyn tyt, ende hadden gestaen op zyne ordinantie, en daer is geseyt, ende ghy sult hem slachten op de zyde des autaers ten noorden voor de Heer; ende Arons soonen de Priesters sullen werpen het bloet op den autaer rontom.

DanKet den Heere, prediKt zyn naeme doet Kondige onder den volcKen zyn doen. Singhet, spelet, en dichtet hem van alle zynen wonderen. Roemet zynen

Heylichen naeme het herte der ghener
die den Heere soecken verblyde hem, Vraecht
nae den Heere, ende nae zyner macht, soeckt
zyn aengesichte alle tyt, gedenckt zyner
wonderen die hy gedaen heeft, zyner won-
deren, en zyns woorts. Ghy zaet Israels
syns knechts, ghy kinderen Iacobs zyns
uytverkoren, hy is de Heere onse Godt, hy
richtet over de gantsche werel. Gedenckt
eeuwichlyck zyns verbonts, wat hy beloofst
heeft in duysent geslachten dat hy ghe-
maeckt heef met Abraham, ende zyns
eedts met Isaack; Ende hy stelde het

Jacob ten rechte, ende Israel ten eewighen
verbonde, ende sprack, ick wil U het lant
Kanaan gheven, tot loodt uwes erfdeels.
Doe sy noch weynich daer in, ende kleyne
waren, ende vreemdelinghen daer in.
Ende zy toghen van eenen volcke tot an=
deren, ende uyt eenen Koninkrycke ten
anderen volcke, hy en liet niemanden
hen schade doen, ende strafte om harent
wille Koningen. Tastet mynen gesalfden
niet aen, ende en doet niet kuaets mynen
Propheten. Singet den Heere alle landen.
verkondichet daeghelyks zyn heyl. vertellet

Smorgens gebedt

Onder der Heydenen zyn heerlycheyt, en onder de volken zyn wonder. Want de Heere is groot, ende gantsch lofflyk, en heerlyck, booven alle andere goden; Want aller heydenen goden zyn afgoden, doch de Heere heeft den Hemel gemaekt. Het staet heerlyck ende statich voor hem, ende gaet gweldich, en vrolyk toe aen zyn plaetse, geeft herwaerts den Heere ghy volcken geeft heerwaerts den Heere sterk ende kracht geeft heerwaerts den naem des Heeren de eere, brenght geschencken ende komt voor

hem, ende bidt

Hem, ende bidt den Heere aen, in heylichen
versiersel, de gansche wereldt vreese hem, hy
heeft den aertbodem beryckt, dat hy niet be=
weecht en worde, den Hemel verblyde, hem
en de aerde zy vrolyck, ende men segge on=
der der Heydenen, dat de Heere regeert, de
zee bruyse ende wat daer in is, ende het velt
zy vroleyck, ende alles waer daer op is, ende
laet juychen alle boomen in den woude voor
den Heere, want hy komt te richten de
aerde. Dancket den Heere, want hy is vri=
endelyck, ende zyn bermherticheyt duert
eeuwichlyck; Ende seght helpt ons Godt

Onse heylandt, en vergader ons, en verlost ons
uyt den heydenen opdat wy U heylichen
naeme dancken, en U loff seggen, gelooft zy
Heere Godt Israels van eeuwicheyt tot eeu-
wicheyt, ende alle dat volck segge amen, en
looven de Heer; Verheeft Heer onsen Godt,
aenbidt tot zynder voetbancke, want hy is
heylich. Verhoghet de Heere onse Godt, aen-
bidt aen syn heyliche Bergh; En hy is berm-
hertich, hy sal vergeeven de misdaet, ende
sal niet verderven, ende keeren dickmaels
Zynen toorn af ende, sal niet verwecken sy-
nen heelen toorn. Maer ghy Heer en wilt

doch

doch Ů bermhertichéyt, en trouwe my alle vegen behoeden, gedenckt Heer aen uwe bermhertichéyt, en aen Ů goetheyt want van der werelt aen zynse, geeft Godt de macht zyn heerlickheyt is in Israel, en zyne macht in de volcken. Godt is van Israel, hy sal de volcken macht en kracht geven, gelooft zy Godt.

Heere Godt, diens de vrake is, Godt diens de vrake is verschynt. Verheeft Ů ghy richter der werelt, vergeldt den hooveerdigen want zy verdienen. Aen de Heer is verlosser van Ů volck en Ů benedictie voor alle tyden sela. Heer Sebaoth, wel den menschen die hem op Ů

Betrout, Heer helpt de Konink antwoorde
ons in onses roepen, helpt U volck en segent
U erwe. en weytse, en verhoochtse eeuwelyck.
Onse ziele wacht op de Heere hy is onse hulp
en schilt want in hem sal ons hert verheugen
want in den naeme zynder heylicheyt heb,,
ben wy betrouwt, U genade, en helpt ons Heer
gelyck als wy, op U hoopen. Heer toont ons U
genade, en help ons, maeckt U op helpt onsen
verlost ons, om U goetheyt wille. Ick ben de
Heere U Godt die U uyt Egipten landt geleyt
heeft, doet U mont weyt hoopenen, ick will
hem vullen, Ende well de volcke, die het alsoo

gaet

Gael, doch well den volcke, diens de Heere zyn Godt is. Maer ick hoop, op Ů goedertiezenheyt, myn herte sal hem verblyde in Ů verlossinge ick wil den Heere singen dat hy soo well aen myn doet. Psal: 30:

Ick sal Ů verhoogen, Heere, wan ghy hebt my opgetrocken, ende myne vyanden over my niet verblydt. Heere myn Godt, ick hebbe tot Ů geroepen, ende ghy hebt my genesen. Heere, ghy hebt myne ziele uyt het graf opgevoert, ghy hebt my by 't leven behouden dat ick inden kuyl niet ben neder gedaelt Psalmsingen den Heere ghy sijne gunstgenooten

Ende segget lof ter gedachtenisse sijner heylig-
heyt. Want een oogenlick is'er in sijnen toorn
maer; een leven in sijne goetgunstigheyt: des a-
vonts vernacht 'et geween: maer 's morgens
is 'er ~~speet, ick~~ gejuych. Ick seyde wel in mij-
nen voorspoet, ick en sal niet wanckelen in
eeuwicheyt. Want Heere, ghy hadt mijnen
bergh door U goetgunstigheyt vast gesett; maer
doe ghy U aengesicht verberghdet, wiert ick,
verschrickt. Tot U, Heere, riep ick, ende ick
smeeckte tot den Heere. Want gewin is'er
in myn bloet? in mijn neder-dalen tot de
groeve? sal U het stof loven, sal 't U waerheyt

verkondigen

verkondigen. Hoort Heere, ende zijt my
genadigh. Heere, weest my een helper. Ghy
hebt my mijne weeklage verandert in eene
rije, ghy hebt mijnen sack ontbonden, ende
my met blijdschap omgordet. Op dat mijne
eere U psalm singe, ende niet en swijge: Heere
mijn Godt in eeuwigheyt sal ick U loven

Psalm 103: Een psalm Davids. Looft den
Heere mijne ziele: ende al wat binnen in mij
is sijnen heyligen name. Looft den Heere mij-
ne ziele, ende en vergetet geene van sije welda-
den. Die al U ongerechtigheyt vergeeft, die alle
U kranckheden geneest. Die U leven verlost

Van het verderf: die U kroont met goeder-
tierenheyt ende bermhertigheden, die U
mont verzadight, met het goede, U jeught
vernieuwt als eenes arents. De Heere doet
gerechtigheyt, ende gerichten, alle den ge-
nen die onderdruckt worden. Hy heeft
Mosi sijne wegen bekent gemaeckt, den
kinderen Israels sijne daden. Barmher-
tigh, ende genadigh is de Heere, lanckmoe-
digh, ende groot van goedertierenheyt. Hy
en sal niet altoos twisten, noch eeuwighlyck
de toorn, behouden. Hy en doet ons niet nae
onse sonden, ende en vergelt ons niet nae onse

Ongerechtigheden. Want soo hooge de hemel is boven de aerde is zijne goedertierenheyt geweldigh over de gene die hem vreesen. Soo verre het Oosten is van 't Westen, soo verre doet hy onse overtredingen van ons. Gelijck hem een vader ontfermt over de Kinderen, ontfermt hem de Heere, over de gene die hem vreesen. Want hy weet wat maecksel dat wy zijn, gedachtigh zijnde dat wy stof zijn. De daeghen des menschen zijn als 't gras: gelyck een bloeme des veldts, alsoo bloeyt hy. Als de wint daer over gegaen is, soo en is sy niet meer, ende hare plaetse en kentse niet meer

Smorgens gebedt.

Maer de goedertierenheyt des Heeren is van eeuwicheyt, ende tot eeuwigheyt over de gene die hem vreesen, ende syne gerechtgheyt aen Kints Kinderen. Aen de gene die sijn verbont houden, ende die aen syne bevelen dencken om die te doen. De Heere heeft sijnen throon in de hemelen bevestight, ende sijn Konink rijcke heerscht over alles. Lovet den Heere sijne Engelen, ghy krachtige helden die sijn woort doet, gehoorsamende de stemme sijnes woorts; Lovet den Heere alle sijn heyrcharen, ghy sijne dienaers die sijn welbehagen doet. Lovet den Heere alle sijne wercken

aen alle

Aen alle plaetsen sijner heerschappije, looft den Heere mijne ziele.

De Heere is Konink,

De Heere heeft geregeert.

De Heere sal regeeren, van eeuwich=

eyt, tot eeuwicheyt.

Ende Heere sal Koninck weesen over alle de aerde, en die daeghen sal de Heere eenich zyn, en zyn naeme sal oock eenich weesen Helpt ons Heere onse Godt, en versamelt onse te samen uyt al de heydenen, dat wy looven U Heylige naeme en roemen uwen naeme, Ge„ looft zy ghy Heer de Godt Israels van eeuwicheyt

'tot eeuwicheyt, ende alle het volck segget Amen Halelu-Jah. Alles wat adem heeft loove den Heere Halelu-Jah. Psalm 19.

Een Psalm Davids, voor den Opper-sanghmeester. De hemelen vertellen Godts eere, ende het uytspansel verkondight sijner handen werck. De dagh aen den dagh stort overvloedighlick sprake uyt, ende de nacht aen den nacht toont wetenschap. Geene spra-ke, noch geene woorden zijnder, daer hare stemme niet en woordt gehoort. Haer richt-snoer gaet uyt over de gantsche aerde, ende hare redenen aen het eynde der werelt, hy

heeft

Heeft in deselve eene tente gestelt voor de sonne. Ende die is als een bruydegom uytgaende uyt sijne slaepkamer; sy is vrolick als een helt, om het padt te loopen. Haren uytgangh is van't eynde des hemels, ende haren ommeloop tot aen de eynden des selven, ende niets is verborgen voor hare hitte. De wett des Heeren is volmaeckt, bekeerende de ziele: de getuygenisse des Heeren is gewis, den slechten wijsheyt gevende. De bevelen des Heeren zyn recht, verblijdende het herte, het gebodt des Heeren is suyver, verlichtende de Oogen. De vreese des Heeren is reyn, bes=

staende tot in eeuwigheyt, de rechten des
Heeren zijn waerheyt t'samen zijnse recht-
veerdigh. Sy zyn begeerlicker dan gout, ja
dan fijn gout, ende soeter dan honigh, ende
honighzeem. Oock wort U Knecht door de
selve klaerlick vermaent, in t'houden van
dien is grooten loon. Wie soude de afdwalinge
verstaen reynight my van de verborgene af-
dwalingen ver: Houdt U Knecht oock te rug-
ge van trotsheden, laetse niet over my heers-
chen dan sal ick oprecht zyn, ende reyn van
groote overtredinge. Laet de redenen mijns
monts, ende de overdenckinge mijns herten

wellbehaghlick

Welbehaeglick zyn voor U aengesichte O
Heere, myn rotzsteen ende myn verlosser

Psalm 33: Ghy rechtveerdige, singet
vrolick in den Heere; Lof betaemt den op„
rechten. Lovet den Heere met de harpe psalm;
singet hem, met de luyte, ende het tiensna=
righ instrument. Singet hem een nieúw liedt
spelet, wel met vrolick geschal. Want des
Heeren woort is recht, ende al sijn werck ge=
trouw. Hy heeft gerechtigheyt ende gerichte
lief; de aerde is vol van de goedertierenheyt
des Heeren. Door het woort des Heeren zijn
de hemelen gemaeckt, ende door den geest sijns

Monts al haer heyr. Hy vergadert de wa=
teren der zee als op eenen hoop, hy stelt de
afgronden schatkameren. Laet de gantsche
aerde voor den Heere vreesen; laet alle in=
woonders van de werelt voor hem schriken.
Want hy spreeckt; ende het is'er; hy gebiedt,
ende het staet'er. De Heere vernietight den
raet der Heydenen, hy breeckt de gedachten
der volckeren. Maer de raet des Heeren be=
staet in eeuwigheyt. De gedachten syns her=
ten van geslachte tot geslachte. Wel gelucksa=
lich is het volck, diens Godt de Heere is, het
volck, dat hy sich ten erve verkoren heeft. De

Heere

Heere schouwt uyt den Hemel ende siet alle menschen Kinderen. Hy siet uyt van sijne vaste woonplaetse op alle inwoonders der aer-de. Hy formeert harer aller herten hy lett op alle hare wercken. Een Koninck wort niet be-houden door een groot heyr, een helt wort niet geredt door groote kracht. Het peert feylt ter overwininge, ende en bevrijt niet door sij-ne groote stercKheyt. Siet des Heeren ooge is over de gene, die hem vreesen, op de gene die op sijne goedertierenheyt hopen. Om haere ziele van den doot te redden, ende om haer by't leven te houden in den honger. Onse ziele

Verbeyt den Heere hy is onse hulpe, ende onse schilt. Want ons herte is in hem verblijdt, om dat wy op de name syner heyligheyt vertrouwen. Uwe goedertierenheyt Heere, zy over ons gelijck als wy op U hoopen. Psalm 34:

Een Psalm Davids, als hy sijn gelaet verandert hadde voor het aengesichte van Abimelech, die hem joegh, dat hy doorgingh. Ick sal den Heere loven t'aller tyt; sijn lof sal gedurichlick in mijnen mont zyn. Myne ziele sal haer roemen in den Heere; die sachtmoedige sullen 't hooren ende verblijdt zyn. Maeckt den Heere met myn groot, ende laet ons sijnen

naem

Naem tesamen verhoogen. Ick hebbe den
Heere gesocht, ende hy heeft my geantwoort,
ende my uyt alle mijne vreesen gereddet. Sy
hebben op hem gesien, ja als een waterstroom
aengeloopen; ende hare aengesichten en zijn
niet schaemroot geworden. Dese elendige riep
ende de Heere hoorde, ende hy verloste hem uyt
alle syne benauwtheden. De Engel des Heeren
legert sich rontsom degene die hem vreesen
ende ruckt se uyt. Smaeckt, ende siet dat de
Heere goet is; wel gelucksalich is de man die
op hem betrouwt. Vreest den Heere ghy sijne
heyligen, want die hem vreesen en hebben geen

Gebreck. De jonge leeuwen lijden armoede
ende hongeren, maer die den Heere soecken
hebben geen gebreck van eenigh goet. Komt
ghy Kinderen, hoort na my, ick sal U des
Heeren vreese leeren. Wie is de man, die lust
heeft ten leven? die daeghen lief heeft om 't
goede te sien? Bewaert U tonge van 't quade,
ende U lippen van bedrogh te spreken.
Wijckt af van 't quade, ende doet 't goede;
soeckt de vrede, ende jaeghtse na. De oogen
des Heeren zyn op de rechtveerdige ende
sijne ooren tot haer geroep. Het aengesichte
des Heeren is tegen de gene die quaet doen

Om hare gedachtenisse van der aerden uyt te roeijen. Sy roepen, ende de Heere hoort ende hy redtse uyt alle hare benauwtheden. De Heere is na by de gebrokene van herten, ende hy behoudt de verslagene van geeste. Vele zyn de tegenspoeden des rechtveerdigen; maer uyt alle die reddet hem de Heere. Hy bewaert alle sijne beenderen, niet een van dien en wort gebroken. De boosheyt sal den godtloosen dooden; ende die den rechtveerdigen hatten, sullen schuldigh verklaert worden. De Heere verlost de ziele sijner knechten, ende alle die op hem betrouwen en sullen

Niet schuldigh verklaert worden.

Psalm: 90: Een Gebedt Mosis des mans Godes. Heere ghy zijt ons geweest een toevlucht van geslachte tot geslachte. Eer bergen geboren waren, ende ghy de aerde ende de werelt voort=gebracht haddet: ja van eeuwigheyt tot eeuwig=heyt zyt ghy Godt. Ghy doet den mensche we=der keeren tot verbrijselinge, ende seght keert tot weder ghy menschen kinderen, Want duy=sent jaren zyn in U oogen, als de dagh van gis=teren, als hy voor by gegaen is, ende als eene nacht-wake. Ghy overstroomtse, sy zijn gelijk eenen slaep: in den morgenstont zijnse gelijk

het gras dat

Het gras, dat verandert. In den morgenstont bloeyt het, ende het verandert, des avonts wort het afgesneden, ende het verdorret.

Want wy vergaen door U toorn, ende door U grimmigheyt worden wy verschrickt. Ghy stelt onse ongerechtigheden voor U: onse heymelicke sonden, in't licht U aenschijns.

Want alle onse daeghen gaen henen door U verbolgentheyt, wy brengen onse jaren door, als een gedachte. Aengaende de daeghen onse jaren, daer in sijn tseventigh jaer: ende hy uytnemenste van dien, ofsoo wy sterck zyn tachtentigh, is moeyte ende verdriet: want

het wort snellick afgesneden, ende wy vlie-
gen daer henen. Wie kent de stercke uwes
toorns, ende U verbolgentheyt, na dat ghy te
vreesen zijt. Leert ons alsoo onse daeghen
tellen, dat wy een wijs herte bekomen. Keert
weder Heere, tot hoe lange? ende het berouwe
U over U Knechten. Verzadight ons in den
morgenstont met U goedertierenheyt, soo
sullen wy juychen, ende verblijdt zyn in alle
onse daeghen. Verblijdt ons na de daeghen
in de welcke, ghy ons gedruckt hebt na de
jaren, in de welcke, wy het quaet gesien heb-
ben. Laet U werck aen U Knechten gesien

Worden, ende U heerlickheyt over hare
Kinderen. Ende de lieflickheyt des Hee=
ren onses Godt zy over ons, ende bevestight
ghy het werck onser handen over ons: ja
het werck onser handen bevestight dat.

Psalm: 91: Die inde schuylplaetse
der Aller-hooghsten is geseten, die sal ver=
nachten in de schaduwe des Almachtigen.
Ick sal tot den Heere seggen, mijne toevlucht
ende mijne burcht; mijn Godt op welcken
ick vertrouwe. Want hy sal U redden van
den strick des vogelvangers; van de seer ver=
derflicke pestilentie. Hy sal U decken met

Met sijne vlercken, ende onder sijne vleu=
gelen sult ghy betrouwen: sijne waerheyt
is een rondasse ende beukelaer: Ghy en
sult niet vreesen voor den schrick des
nachts: voor den pijl die 's daeghs vlieght.
Voor de pestilentie die inde donckerheyt
wandelt, voor het verderf dat op den mid=
dagh verwoestet. Aen U zijde sullender
duysent vallen, ende tien duysent aen uwe
rechter hant: tot U en sal 't et niet genaken.
Alleenlick sult ghy 't met U oogen aenschou,
wen, ende ghy sult de velgeldinge der godtloo,
sen sien. Want ghy, Heere, zijt mijne toevlucht

den aller=

den Aller-hooghsten hebt ghy gestelt tot
U vertreck: U en sal geen quaet wedervaren
noch geen plage sal U tente naderen. Want
hy sal sijne Engelen van U bevelen, datse
U bewaren in alle U wegen. Sy sullen U op
de handen dragen, opdat ghy U voet aen gee-
nen steen en stootet. Op den fellen leeuw ende
d'adder sult ghy treden, ghy sult den jongen
leeuw, ende de drake vertreden. Dewijle hy my
seer bemint, spreeckt Godt, soo sal ick hem
uythelpen, ick sal hem op eene hoogste stel-
len, want hy kent mijnen naeme. Hy sal my
aenroepen, ende ick sal hem verhooren inde

Benauwtheyt sal ick by hem zyn, ick sal=
der by hem zijn, ick sal der hem uyttrecken
ende sal hem veereerlicken. Ick sal hem met
lanckheyt der dagen verzadigen, ende ick sal
hem mijn heyl doen sien. Psalm 98:

Een Psalm; Singht den Heere een
nieuw liedt, want hy heeft wonderen gedaen
sijne rechter-hant, ende de arm syner hey=
ligheyt, heeft hem heyl gegeven. De Heere
heeft sijn heyl bekent gemaeckt, hy heeft
sijne gerechtigheyt geopenbaert voor de
oogen der Heydenen. Hy is gedachtigh ge=
weest sijner goedertierenheyt ende sijner

Waerheyt aen't huys Israels, ende alle de
eynden der aerde hebben gesien het heyl
onses Godts. Juychet den Heere ghy gants=
che aerde, roept uyt van vreughde, ende singht
vrolick ende psalmsinght. Psalmsinght den
Heere met de harpe, ende met de stemme
des gesanghs. Met trompetten ende basuy=
nen geklanck, juycht voor aengesichte des
Koninghs des Heeren. De zee bruyse met ha=
re volheyt, de werelt met de gene die daer inne
woonen. Dat de rivieren met de handen klap=
pen, dat te gelycke de geberghten vreught be=
drijven. Voor het aengesichte des Heeren want

Hy Komt, om de aerde te richten, hy sal de we=
relt richten in gerechtigheyt, ende de volcken
in rechtmatigheyt. Psalm 121:

Een liedt Hammaaloth. IcK hebbe tot
den Heere, mijne oogen heffe op na de bergen,
van waer mijne hulpe Komen sal. Mijne
hulpe is van den Heere, die hemel ende aer=
de gemaecKt heeft. Hy en sal U voet niet
laten wancKelen, U bewaerder en sal niet sluy=
meren. Siet, de bewaerder Israels en sal niet
sluymeren noch slapen. De Heere is U be=
waerder, de Heere is U schaduwe, aen U rech=
ter hant. De sonne en sal U des daeghs niet

steKen

steken, noch de mane des nachts. De Heere
sal U bewaren van alle quaet: U ziele sal hy
bewaren. De Heere sal U uytgangh ende U
ingangh bewaren, van nu aen tot in der eeu=
wigheyt. Psalm 122:

Een Liedt Hamaaloth van David:

Ick verblijde my in de gene die tot my seg=
gen: Wy sullen in 't Huys des Heeren gaen.
Onse voeten zijn staende in U poorten o Jeru,
salem. Jerusalem is gebouwt, als eene stadt,
die wel t'samen gevoeght is. Waer henen de
stammen opgaen, de stammen des Heeren
tot het getuygenisse Israels, om den name

GDes Heeren te dancken. Want daer zijn de stoelen des gerichts gesett, de stoelen des huy=
ses Davids. Biddet om de vrede van Jerusa=
lem: wel moetense varen die Ü beminnen.
Vrede zy in Ü vestinge, welvaren in Ü pal=
leysen. Om myner broederen, ende mijner vrienden wille, sal ick nu sprecken, vrede zy in Ü. Om des Huyses des Heeren onses Godts wille, sal ick het goede voor Ü soecken.

Psalm. 123: Een liedt Hamaaloth. Ick heef mijne oogen op tot Ü die in de hemel sitt. Siet, gelijck de oogen der knechten zijn op de hant harer heeren: gelijck de oogen der dienst=

maeght

maeght zijn op de hant harer vrouwe: alsoo
zijn onse oogen op den Heere onse Godt, tot
dat hy ons genadigh zy. Zijt ons genadigh, O
Heere, zijt ons genadigh, want wy zijn der
verachtinge veel te zatt. Onse ziele is veel te
zatt des spots der weeldigen, der verachtinge
der hoovaerdigen. Psalm 124:

Een liedt Hammaaloth van David

Het en ware de Heere die by ons geweest is,
segge nu Israël. 't en ware de Heere die by
ons geweest is, als de menschen tegen ons op;
stonden. Doe souden sy ons levendigh ver=
slonden hebben als haren toorn tegen ons

Ontstack. Doe souden ons de wateren over=
loopen hebben: een stroom soude over onse zie,
le gegaen hebben. Die souden de stoute wate=
ren over onse zieleyegaen zijn. De Heere zy
gelooft, die ons in hare tanden niet en heeft
overgegeven tot eenen roof. Onse ziele is ont=
Komen als een vogel uyt den strick der vo,
gel-vangers, de strick is gebroken, ende wy
zijn ontkomen. Onse hulpe is in den name
des Heeren, die hemel ende aerde gemaeckt
heeft.

Psalm 135:

Halelu-Jah. Prijst den name des
Heeren, prijst hem ghy knechten des Heeren

Die ghy staet in't Huys des Heeren in de voor-
hoven des Huyses onses Godts. Looft den Hee-
ren, want de Heere is goet: Psalmsinght sijnen
name, want hy is lieflick. Want de Heere heeft
sich Jacob verkoren: Israel tot zijn eygendom.
Want ick weet dat de Heere groot is: ende dat
onse Heere boven alle Goden is. Al wat den
Heere beaeght, doet hy, in de hemelen, en op
de aerde, in de zeen, ende alle afgronden, hy
doet dampten opklimmen van 't eynden
der aerde, hy maeckt de blicksemen met
den regen, hy brenght den wint uyt syne
schatkameren voort. Die de eerstgeborene

Van Egipten sloegh, van den mensche, aen
tot het vee toe. Hy sondt teeKenen ende won=
deren in't midden van U, O Egipten, tegen
Pharao, ende tegen alle sijne Knechten. Die
vele volcKen sloegh, ende machtige Konin=
gen dodde. Sihon den Koningh der Amo=
riten, ende Og den Koningh van Basan, eñ
alle de KonincKrycKen van Canaan. Ende
hy gaf haer lant ten erve, ten erve aen sijn
volcK Israel. O Heere U name is in eeuwig=
heyt. Heere, U gedachtenisse is van geslach=
te tot geslachte. Want de Heere sal sijn volcK
richten, ende het sal hem berouwen over

sijne Knechten

Sijne Knechten. De afgoden der Heydenen zijn silver ende gout: een werck van menschen handen. Sy hebben eenen mont, maer en spreken niet: sy hebben oogen, maer en sien niet. Ooren hebben sy, maer en hooren niet, oock en is'er geen adem in haren mont. Dat diese maken hen gelyck worden, ende al wie op haer vertrouwt. Ghy huys Israels, lovet den Heere. Ghy Huys Aarons lovet den Heere. Ghy huys van Levy, lovet den Heere ghy die den Heere vreest, lovet den Heere, gelooft zy de Heere uyt Zion, die te Jerusalem woont Halelu-Jah.

Psalm 136

Smorgens gebedt.

Lovet den Heere, want hy is goet: want sijne goedertierenheyt is in der eeuwigheyt.

Lovet den Godt der goden, want sijne goedertierenheyt is in der eeuwigheyt.

Lovet den Heere den heeren: want sijne goedertierenheyt is in der eeuwigheyt.

Dien die alleen groote wonderen doet, want sijne goedertierenheyt, is in der eeuwicheyt.

Dien die de hemelen met verstant gemaeckt heeft, want sijne goedertierenheyt, is in der eeuwicheyt.

Dien die de aerde op het water uytgespannen heeft: want sijne goedertierenheyt is in der

eeuwicheyt.

Dien die groote lichten heeft gemaeckt, want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

De sonne tot heerschappije in den dagh, want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

De mane ende sterren tot heerschappije in de nacht; want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Dien die de Egiptenaers geslagen heeft in hare erstgeborene: want sijne goedertieren=heyt is in der eeuwicheyt.

Ende heeft Israel uyt het midden van hen uytgebracht: want sijne goedertierenheyt

is in der eeuwicheyt.

Met eene stercke hant, ende met eenen uyt=
gestreckten arm: want sijne goedertieren=
heyt is in der eeuwicheyt.

Dien die de schelfzee in deelen deelde, want
sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

En de voerde Israel door het midden van de=
selve: want syne goedertierenheyt is in der eeu=
wicheyt.

Hy heeft Pharao met sijn heyr gestort in de
schelfzee: want sijne goedertierenheyt is in der
eeuwicheyt.

Die sijn volck door de woestijne geleyt heeft: want

sijne

Sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Die groote Koningen geslagen heeft; want
sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Ende heeft heerlicke Koningen gedoot; want
sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Sihon den Amoritischen Koningh: want sijne
goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Ende Og den Koningh van Basan: want sij=
ne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Ende heef haer lant ten erve gegeven want
sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.
Ten erve sijnen Knecht Israël: want sijne goe=
dertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Smorgens gebedt.

Die aen ons gedacht heeft, in onse nederigheyt want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Ende heeft ons onsen tegenpartijders ontruckt. want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Die allen vleesche spijse geeft: want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Lovet den Godt des hemels: want sijne goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Gebenedyt die daer zeyt, ende wereltsal zyn. Gebenedyt die daer zeyt, en doet. Gebenedyt ordeelende en bevestiche. Gebenedyt dieschep uyt beginne, Gebenedyt die genadicht over het gehele aertreyck. Gebenedyt die gedachtich is

over zyn

Over zyn Creatuure. Gebenedyt die heele loo-
nen geeft aen die hem vressen. Gebenedyt den
die de duijsternisse doet overgaen en brenght
het licht. Gebenedyt den leevenden Godt voor
altyt, ende eeuwich. Gebenedyt zy daer geen be-
droch, noch vergeeten is, noch geen aensien de
persoonen, noch neeminge des giften voor is, hy
is oprecht in alle zyn weggen, en goedt in alle zyn
doende. [Als sabbath is Gebenedyt zy die geerft
heeft doen aen zyn volck Israel 't ruste van de
Heyliche Sabbath daegh] [In Paesch
Gebenedyt zyn die ons gegeven heeft 't Feest
van de Ongesuerde broot deeses, aen den goeden

Smorgens gebadt.

Dacgh deesen, geheeten heylich] aen Sebuoth[
[aen Loover Feest][aen Semini Hag Asereth] &a:

Gebenedyt zy hy, en gebenedyt zy zijn name. Gebenedyt zy zyn gedachten voor alle tyt. Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt, Koningh der werelt, den Koningh, den grooten, en den heyligen, een vader der bermhertichceden, gepresen in de mont zyns volck, gelooft en gebenedyt in de tongen van de geene die hem vreesen en dienen. Ende met sangen van David U dienaer, sullen U looven Heere onse Godt, met loovingen, met singen, het sullen wy U looven, groot macken, en preysen glorifiseeren

en verheffen

En verheffen Ů Koninckreyk, heyligen, en vers= terken, en wy sullen gedenken Ů naeme, onse Koningh, onse Godt, den eenigen, leevenden van de werelt, gepreesen en geglorifiseer zynen naeme in der eeuwicheyt. Gebenedyt zyt Heere Koningh der werelt gepreesen met prysingen.

[Aen Sabbath seitmen de eerste vers. van Psalm 92: Een Psalm een liedt op den Sabbathdagh] als Sabbath niet is, soo beginnen hier. Het is goet dat men den Heere loove, ende Ů naeme psalmsinge. O Allerhoogste. Dat men in den morgenstont Ů goedertierenheyt verkondige, ende Ů getrou= wigheyt in de nachten. Op het tien-snarigh instru=

-ment, ende op de luyte: met een voorbedacht
liedt op de harpe. Want ghy hebt my verblijdt
Heere met Ů daden: ick sal juychen over de
wercken Ů handen. O Heere, hoe groot zyn
Ů wercken: seer diepe zijn Ů gedachten. Een
onvernuftigh maen weet daer niet van, noch
een dwaes en verstaet dit selve niet. Dat de
godtloose groeyen als t'Kruyt, ende alle de
werckers der ongerechtigheyt bloeijen, op datse
tot in der eeuwicheyt veldelght worden. Maer
ghy zijt de Allerhoogste, in eeuwigheyt de He-
ere. Want siet Ů vyanden. O Heere, want siet Ů
vyanden sullen vergaen, alle de werckers der

ongerechtigheyt

Ongerechtigheyt sullen verstroyt worden
maer ghy sult mijnen hoorn verhoogen, gelijck
eenes eenhoorns: ick ben met versche olie over-
goten. Ende mijn ooge sal mijne verspieders
aenschouwen, mijne ooren sullen 't hooren
aengaende de boosdoenders, die tegens my op
staen. De rechtveerdige sal groeijen als een
palmboom: hy sal wassen als een cederboom
op Libanon. Die in 't huys des Heeren geplant
zijn, dien sal gegeven worden te groeijen in de
voorhoven onses Godts. In den grijsen ouder-
dom sullen sy noch vruchten dragen, sy sullen
vet ende groene zijn. Om te verkondigen dat de

Heere recht is: hy is mijn rotzsteen, ende in hem
en is geen onrecht. Psalm 93:

De Heere regeert, hy is met hoogheyt be=
kleet, de Heere is bekleet met stercKte, hy heeft
sich omgordet: oocK is de werelt bevestight, sy
en sal niet wancKelen. Van doe aen is U throon
bevestight. Ghy zijt van eeuwigheyt af. De ri=
vieren verheffen, O Heere, de rivieren verhef=
fen hare aenstootinge. Doch de Heere in der
hooghte is geweldiger, dan het bruysen van gro,
ote wateren dan de geweldige baren der zee
Ü getuygenissen zyn seer getrouwe de heyligheyt
is Ü huyse cierlickK Heere tot lange dagen

De eere, des Heeren is eeuwich, de Heere heeft en welgevallen aen zijnen wercken. Gebenedyt zy de naeme van Godt, van nu tot inder eeuwicheyt, van den op gang der sonnen tot haeren needergang. zy gelooft denaeme de Heer; is hooch Godt over alle Heydenen zyn Eere gaet soo weyt als den Hemel is, U naeme Heer duert eeuwichlyck, U gedachtenisse Heer duert woort ende woort. De Heer heeft zynen stoel in den hemel bereyt, ende zyn Rycke heerschet over alle dingen. Den hemelen zullen haer verblyde, ende aerde vrolyck zyn. En het volck sal seggen de Heer regeert d'Heere

Heeft geregeert, de Heer sal regeeren, van eeuwicheyt tot eeuwicheyt. De Heer is Konnigh altoos en eeuwichlyk, de heydenen en moeten uyt zynen landen vergaen. Verstoort Heere den raet der Heydenen veranderen de gedachten van der volckeren. Veel zijn de gepynzen in't hert van de man, maer den raet van de Heer blyft bestandicht. Want soo hy zyde, soo was, en soo hy geboodt soo geschieden het. De Heer heeft aen Sion gekooren, begeerende tot een wooninge voor hem. Want Jacob, heeft Godt voor hem verkooren, Israel voor sijnen schat. Want de Heer sal zyn volck niet verlaeten

noch

Noch zyn erfdeel niet verstooten. En hy is
Bermhertich, hy sal vergeeven de misdaet,
ende en salse niet verdoen, ende Keert dick=
maels zynen toorn aff, ende sal zynen toorn
niet geheel uyt storten. Godt helpt de Koningh
sal ons antwoorden in den daeg onses roepen.

Wel geluckigh zynse die in Ů huyse
sijn, die Ů altyt looven Sela. Wel gelukigh
den volck die het alsoo gaet. Wel gelukigh
den volck, diens de Heere zyn Godt is.

Psalm 145: Een lofsangh Davids O mijn
Godt, ghy Koningh, ick sal Ů verhoogen: ende
Ů naeme loven in eeuwigheyt ende altoos. T'

Allen dage sal ick Ů loven: ende Ů prysen Ů naeme in eeuwicheyt, ende altoos. De Hee-re is groot, ende seer te prysen, ende sijne groot-heyt is ondoorgrondelick. Geslachte aen ge-slachte sal Ů wercken roemen, ende sy sul-len Ů mogentheden verkondigen. Ick sal uytsprecken de heerlickheyt der eere uwer majesteyt, ende Ů wonderlicke daden. Ende sy sullen vermelden de kracht uwer vreeslicker daden, ende Ů grootheyt die sal ick vertellen. Sy sullen de gedachtenis-se der grootheyt Ů goetheyt, overvloedelick uytstorten, ende sy sullen Ů gerechtigheyt

met

Met gejuych verkondigen. Genadigh ende barmhertigh is de Heere, lanckmoedigh, ende groot van goedertierenheyt. De Heere is aen allen goet, ende sijne barmhertighe-den zijn over alle sijne wercken. Alle uwe wercken Heere sulle Ü loven, ende Ü gunst-genoten sullen Ü zegenen. Sy sullen de heer-lickheyt Ü Koninckrijcks vermelden ende Ü mogentheyt sullen sy uytspreken. Om 's menschen kinderen bekent te macken sij-ne mogentheden, ende de eere der heerlick-heyt synes Koninckrijcks. Ü Koninckrijcks is een Koninckrijcke van alle eeuwen, ende Ü

Smorgens gebedt.

Heerschappije is in allen geslachte ende geslachte, De Heere ondersteunt alle die vallen ende richtt op alle gebogene. Aller oogen wachten op U, ende ghy geeft hen har spijse t'sijner tijt. Ghy doet U hant open, ende verzadight al wat daer leeft nae U welbehagen. De Heere rechtveerdigh in alle sijne wegen ende goedertieren in alle sijne wercken. De Heere is na by allen die hem aenroepen allen die hem aenroepen in der waerheyt Hy doet het welbehagen der gener die hem vreezen: ende hy hoort haer geroep, ende verlostse De Heere bewaert alle de gene die hem lief

hebben

Hebben, maer hy verdelght alle godtloose
Mijn mont sal de prijs des Heeren uytspre=
ken, ende alle vleesch sal sijnen heyligen
naeme loven in der eeuwigheyt ende altoos.
Ende wy sullen den Heere loven vā nu tot
in der eeuwighey . Halelu-Jah.

Psalm 146: Halelu-Jah. O mijne ziele
prijst den Heere. Ick sal den Heere prijsen
in mijn leven, ick sal mijnen Godt psalm=
singen, terwijle ick noch ben. En vertrouwt
niet op Princen, op's menschen Kint, by het
welcke geen heyl en is. Sijn geest gaet uyt, hy
keert wederom tot sijn aerde, te dien selven

Smorgens gebedt.

Daege vergaen sijne aenslagen. Welgeluck-
saligh is hy, die den Godt Jacobs tot sijne hul-
pe heeft: wiens verwachtinge op de Heere sijnen
Godt is. Die den hemel ende de aerde gemaeckt
heeft, de zee ende al wat in de selve is: die trouwe
houdt in der eeuwicheyt. Die den verdruckten
recht doet, die den hongerigen broot geeft, de
Heer maeckt de gevangene los. De Heere
opent de oogen der blinden: de Heere richtet
de gebogene op: de Heere heeft de rechtveerdige
lief. De Heere bewaert de vreemdelingen, hy
houdt den weese ende de weduwe staende:
maer der godtloosen wegh keert hy om. d'Heere

sal in eeuw-

Sal in eeuwicheyt regeeren, U Godt, O Zion, is van geslachte tot geslachte: Halelu-Jah.

Psalm 147: Looft den Heere, want onsen Godt te psalmsingen is goet, de wyle hy lief-lick is, de lof is betamelick. De Heere bouwt Jerusalem: hy vergadert Israels verdrevene. Hy geneest de gebrokene van herten, ende hy verbindtse in hare smerten. Hy telt het getal der sterren: hy noemtse alle by namen. Onse Heere is groot, ende van vele kracht, sij-nes verstants en is geen getal. De Heer houdt de sachtmoedige staende, de godtloose verne-dert hy tot de aerde toe. Singt den Heere by

Heurt met dancksegginge: psalm singt
onsen Godt op de harpe. Die de hemelen met
wolcken bedeckt, die voor de aerde regen be=
reyt: die het gras op de bergen doet uytspruyten.
Die het vee sijn voeder geeft: de jongen raven
alsse roepen. Hy en heeft geenen lust aen de sterck=
te des peerts: hy en heeft geen welgevallen aen
de beenen des mans. De Heere heeft een wel=
gevallen aen die die hem vreesen, die op syne
goedertierenheyt hopen. O Jerusalem roemt
den Heere, O Zion, looft Ů Godt. Want hy maeckt
de grendelen Ů poorten sterck: hy zegent Ů
Kinderen binnen in Ů. Die Ů lantpalen in
vrede

Vrede stelt: hy verzadight U met vette tar=
we. Hy sendt sijn bevel op aerden: sijn woort
loopt seer snel. Hy geeft sneew als wolle, hy
stroyt den rijm als assche. Hy werpt sijn ys
henen als stucken, wie soude bestaen voor
sijne koude. Hy sendt sijn woort, ende doetse
smelten: hy doet sijnen wint wayen, de wate=
ren vloeijen henen. Hy maeckt Jacob sijne
woorden bekent, Israel sijne insettingen ende
sijne rechten. Alsoo en heeft hy geenen volc=
ke gedaen: ende sijne rechten die en kennen
sy niet. Halelu-Jah. Psalm 148:

Halelu-Jah. Looft den Heere uyt de

Hemelen: Looft hem in de hooghste plaetsen. Looft hem alle sijne Engelen: Looft hem alle sijne heyrscharen. Looft hem sonne ende mane: Looft hem alle ghy lichtende sterren. Looft hem ghy hemelen der hemelen: ende ghy wateren die boven de hemelen zijt. Datse den name des Heeren loven: want als hy't beval soo wierden sy beschapen. Ende hy heeftse bevestight voor altoos in eeuwicheyt, hy heeftse een orden gegeven, die geen van hen sal overtreden. Looft den Heere, van der aerde, ghy walvisschen ende alle afgronden. Vyer ende hagel, sneeuw, ende damp, ghy stormwint die

Sijn woort doet. Ghy bergen ende alle heuvelen:
vruchtboomen ende alle cederboomen. Het
wildt gedierte, ende alle vee, kruypende ge-
dierte, ende gevleugelt gevogelte. Ghy Konin-
gen der aerde, ende alle volcken: ghy Vorsten,
ende alle Richters der aerde. Jongelingen, eñ
oock maeghden: ghy oude met de jonge. datse
den name des Heeren loven: want sijne name
alleen is hooge verheven: sijne Majesteyt is
over de aerde, ende den hemel. Ende hy heeft
den hoorn sijnes volcks verhooght, den roem
aller sijner gunstgenooten, der Kinderen Isra-
ëls, des volcks dat na by hem is. Halelu-Jah.

Psalm 149: Halelu-Jah. Singht den Heere
een nieuw Liedt: sijn lof zyn in de gemeynte
sijner gunstgenooten. Dat Israël sich verblyde
in den genen die hem gemackt heeft, dat de
Kinderen Zions haer verheugen over haren
Koningh. Datse sijnen name loven, op de fluyte,
dat sy hem psalmsingen op de trommel ende
harpe. Want de Heere heeft een welgevallen aen
sijn volck: hy sal de sachtmoedige vercieren met
heyl. Dat sijne gunstgenooten van vreughde op-
springen om die eere datse, datse juychen op
hare legers. De verheffingen Godts sullen in
hare Kele zijn: ende een tweesnijdende sweert

in hare

In hare hant. Om wrake te doen over de Hey-
denen: ende bestraffingen over de volcken. Om
hare Koninghen te binden met ketenen: ende
hare Achtbare met yseren boeijen. Om het bes=
chreven recht over hen te doen, dit sal de heer=
lickheyt van sijne gunstgenooten zyn Halelujah

Psalm 150: Halelu-Jah. Looft Godt in sijn Hey=
ligdom: Looft hem in't uytspansel sijner sterk=
te. Looft hem van wegen sijne mogentheden
Looft hem na de menighvuldigheyt sijner gro=
otheyt. Looft hem met geklanck der besuyne:
Looft hem met de luyte, ende met de harpe, looft
hem met de trommel ende fluyte. Looft hem

met snarenspel ende orgel. Looft hem helklin-
kende cimbalen, Looft hem met cimbalen
van vreughden-geluyt. Alles wat adem heeft
Love den Heere. Halelu-Jah.

Gebenedyt zy de Heere voor altyt amen,
ja amen. Gebenedyt zy de Heere van Zion
wonder in Jerusalem Halelu-Jah. Gebenedyt
zy de Heere Godt Israëls doende alleen won-
deren, en Gebenedyt zy sijne naeme den eer=
lycken eeuwichlyck in alle landen zullen
zijnder eere vol worden Amen, ja Amen.

David loofde Godt, en sprack voor der
gantscher gemeynten. Gelovet zy ghy Heere

Godt.

Godt Israels onser vader eeuwichlyck. Ů behoort de Majesteyt ende gewelt, heerlycheyt overwinninge en danck: want alles wat inden hemel, en op aerden is, dat is Ů, uwe is het rycke ende ghy zyt verhocht over alle dinck, in Ů handt staet alle kracht en macht, in Ů handt staet het yegheleycken groot ende stercke maken. Nu onse Godt wy dancken Ů ende roemen den naem uwer heerlyckheyt. Ende wy sullen gebenedyden, en heyligen Ů naeme, en verheffenin boven Ů alle benedictien en looft.

Ghy zyt heer alleen, ghy hebt beschaepen de hemel ende hemelen der hemelen ende al

Heyrscharen, het aertryck, en al datter op is, de zee en al datter in is, ende ghy onderhoutse alle, ghy macket alle dinck leevendich, ende hemels heyr neygen sich voor U.

Ghy zyt de Heere Godt, ghy die Abram verkooren hebt, ende hem van vuer der Caldeen uyt ghevoert, en sette de zijnen naem Abraham, ende zyn herte trouwe voor U gevonden ende een verbont met hem gemaeckt zynen zade te geven het lant der Cananiten Hethiten Amoriten, Pheresiten, Jebusiten, ende Girgesiten, ende hebt U woort gehouden, want ghy zyt rechtveerdich. Ende ghy hebt aenghesien de

Ellendicheyt onser vaderen in Egipten ende
haer schreyen verhoort aen de schelf zee, ende
Teecken, ende wonder gedaen aen Pharao eñ
aen alle zijne Knechten, ende aen allen volcke
zyns lants, want ghy bekendet, dat zy stout
tegen hen waren, ende hebt U, eenen naem ge-
mackt, als het heden voor ooghen staet, ende
hebt de zee voor hen van malkanderen ge-
schuert, dat zy midden in de zee drooch daer
door gingen, ende haer vervolgers in de diepte
verworpen als steenen in machtige wateren~
Alsoo holpt de Heere Israel aen dien daeghe
van de Egiptenaers handt, ende zy sagen de

Egiptenaers doot aen den oever der zee, ende
groote hant, die de Heere aen den Egiptenaers
bewesen hadden, en het volck vreesden den
Heere, ende geloofden hem ende sijnen knecht,
Mosses.

Doe sanck Mosse, ende de Kinderen
Israels dit liedt den Heere en spracken, ick
den Heere singen, want hy heeft een heerlyckt
gedaen, paert en wagenen heeft hy gestort in
de zee, De Heere is myn stercKte, en lofsangh,
ende is mijn lofsangh, en is mijn salicheyt
dat is mijn Godt, ick will hem preysen, hy is
mijn vaders Godt ick will hem verheffen.

De Heere is de recht Kreychsman, Heere
is zijnen naeme. De wagens Pharaons ende
zyn macht wierp hy in de zee, zijn uytgelesen
hooflieden versoncken in de schelfzee. De diep-
te heeftse bedeckt, zy vielen te gronde als stee-
nen. Heer U rechter handt heeft de vyanden
te morsele gheslaghen. Ende met U groot heer-
leyckeyt hebt ghy U wederpartye gestortet.
Want ghy U grimmicheyt uyt lietet verteerde
zyse als stoppelen. Door U blasen deden hen
de wateren op, ende vloeden stonden op hoo-
pen, de diepten wentelden van malkanderen
midden in der zee. De vyant dacht ick wil hen

Nae jaegen, en haer grypen, ende roof uytdeelen en mijne moet aen hem koelen, ick wil mijn sw= aert uyt treecken, en mijn handt salse verderven Doe liet ghy U wint blasen, ende zee bedecktese, ende zonken onder als loot, in machtighe wae= teren. Heere wie is U gelyck onder der goden, wie is U gelyck die soo machtigh heylich, ver= schrikelyck lofleyck, ende wonderdadich is. Doe ghy U rechterhadt uytreckte soo verslontse de aerde. Ghy hebt geleyt door U barmhertich= eyt U volck, dat ghy verlost hebt, ende hebtse gevoert door U sterckte tot U heyliger woo= ninghe. Doe dan der volcken hoorden, beefden

sy angst

Zy angst kuam den Phelisteen aen. Doe verschrik,,
ten den Vorsten Edom, beven kuam den geweldi,,
gen Moabs, aen alle inwoonders Kenaan, werden
vertsacht. Laet over haer vallen verschricken
ende vreese, door ů grooten arm, dat zy verstyven
als desteenen, tot dat ů volck henen doorkomme
tot dat ů volck henen doorkomte dat ghy verwor,,
ven hebt. Brenghtse inne, ende plantse op den
berghe ů erfdeels dien ghy Heere ů ter woninge
gemaeckt hebt, tot ů heylichdom dat ů handt
bereydet heeft. De Heere sal Koningh zyn altoos
ende eeuwicheyt. Want aen de Heer is het reyck
ende heerschapeyer onder de volckeren, ende

de verlosser zullen op gaen op den bergh Zion
om te oordeelen den bergh Esaus; Ende aen
Godt sal het reyke zyn; Ende sal een Konink
weesen over het geheele aertreyk, in dien dagh
sal de Heere eenich zyn, ende zyne naeme eenigh.

De siele van alle die leven, werden
Ü naeme seggenen Heere onse Godt, ende
geest van alle Creatueren wert verschoont, en
verhoogen Ü gedachtenisse, onse Koningh ges=
tadichlyck van eeuwicheyt tot eeuwicheyt zyt
ghy Godt.

En buyten Ü en is ons geen Koningh
en verlosser, beschermer, noch salichmaker

Antwoorder; noch erbermer in alle ure van anghst en bedroefheyt, daer en is ons geen Konink helper en honderhouder; dan ghy Godt, van de eerste, en laeste. Godt van alle beschepinge. Heer van alle geslachten, die gepreesen is met alle loovinge, hy die regeert zyn werelt met genade, en zyn schepse-len met bermherticheyt, hy en sal niet sluymeren, noch niet slaepen, hy die wacker maeckt de sla-pende, en die ontwackt die slaep droncken, zyn maeckt levendigh de dooden, en geneest die kran-ken, maeckt de blinde ziende, en recht op de ge-buckten, die de stommen spreeckende maeckt ende ondeckt de verholentheden, en aen U allee=

nicheyt bekennen wy sulcks.

Ende al waren onse monden soo vol ge=
sanck als de zee, en onse tonge vol geleyck het
geheel gedruys van haere baeren, en onse lip=
pen van lof, geleyck de breetheyt des hemels, en
onse oogen glisterende geleyck de sonne, en ma=
ne, en onse handen uytgespruyt geleyck de
haerenten des hemels, en onse voeten licht
als de herten, soo en souden wy niet genoech=
saem zyn om U Heere onse Godt te looven,
en om U naeme te looven, onse Koningh, over
eene van duysent duysenden, en veel ontaly=
ke duysenden goede maelen teekenen en won=

deren

deren, die ghy met ons, en met onse vaderen
gedaen hebt, in vorige tyden hebt ghy ons
uyt Egipten verlost Heer onse Godt, van den
dienst huyse, hebt ghy ons uytgetrocken, in
den honger hebt ghy ons gespyst, en in de over„
vloedicheyt hebt ghy ons onderhoude, ende
van't swaerde hebt ghy ons beschermt, ende
van boose kranckheden hebt ghy ons laten ont„
koomen; Tot nu toe hebben uwen bermherti
cheden ons geholpen, en U genade en hebben
ons niet verlaten, daerom de leden die ghy ons
verdeelt hebt, ende geest, en siele die ghy in onse
neusen geblasen hebt, ende tonge die ghy in

Onse monden gedaen hebt, siet die ghy in onse selven zyn, werden U loven, en seggenen en pry,, sen, en verschoonen, en singen aen U naeme voor altyt, want alle monden werden U looven, en alle tongen werden U prysen, en alle oogen werden op U sien, alle Knien werden voor U buygen en alle wat staet werd hem voor U neygen, en al de Herten werden U vreesen, en al ingewant en nieren werden singen aen U naeme, gelycke gesprooken staet. Alle myne gebeente werden seggen Heer wie is als ghy

Die de armen verlost van den stercken ende behoeftichen en nootdroeftichen van

hunne roovers, het geschrey der armen sult
ghy hooren, luyteren, en sultse helpen, en daer
staet geschreeven. Singt ghy rechtveerdichen
Sult ghy veroch zyn mit den mont van den recht=
veerdichen, en gebenedyt sijt mit de tongen van
den heylichen em mit die vroomen lippen, sult
ghy geheylicht zyn, en tusschen de heylichen
sult ghy gepreesen worden, en de in versame=
linge van veele duysenden van U volck des
huys Israels want alsoo is de schult van alle
die geschapen zy voor U Heere onse Godt onser
vaderen te looven, te prysen, te verheffen te ver=
sien, en te versterecken, op alle woorden van

Sangen en loff van David de soone van Isay
U dienaer, U gesalfden, ende daer mede
Uwen Naeme zy gepreesen over eeuwich=
lyck, onse Koningh, ende de Heylighen, in
den hemel, en op den aerden, want U Godt be=
hoort, Heere onse Godt, ende Godt van onse
vaderen, van eeuwicheyt tot eeuwicheyt, ge=
sanck, ende lof, prysinge met psalmen
sterckheyt, en macht, overwininghe, ende
krachtighe, grootheyt en loff, en schonheyt,
Heylich, ende Koninkreyck, benedictien,
ende loven aen U Naeme den grooten, ende
Heylichen, een van eeuwicheyt, tot eeuwicheyt

zyt ghy Godt

Zyt ghy Godt, gebenedyt zyt ghy Heer den grooten, den Koningh en gepresen, met pry=singen Godt der lovingen, Heer de wonder=heeden schepper alle zielen, Heere van alle wercken, verkiesende liedekens van psal=men, Koningh Eenich die Leeft in de eeuwicheyt Amen.

Gebenedyt zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt die het licht formeert en schept de duysternisse maecken de vreede en schepende alles, en werden U loven, en alle werden U prysen, ende alle werden seggen niemant heylich, als de Heere, sy alle werden

Ů verheffen, eeuwichleyck ghy schepper van alles, die Godt die alle daeghen opent de deuren der poorten van het Oosten en spleyt de venste„ ren des geplants, doen de Soonne uyt haere plaetse, en de Mane uyt haerder sit plaetse gaen, die de geheele wereldt door lich, en aen haere inwoonders die ghy geschapen heeft met de conditie van bermherticheyt, en vernieůt zyn goetheyt alle daeghen gedurichleyck het werck van de beginne, hoe menichvuldigh zyn Ů wercken Heer.ͤ ghy hebtse alle met weysheyt gemackt, de aerde is vervult van Ů schepselen. De Koningh die verhoocht is,

hy

Hy alleenichlyK aen die gepreesen is, endie verçiert is, endie verheven is, van den daeghen des weredts, aen de Godt van de wereldt, met Ů veeler bermhertigheyt, erbermt over ons. Heer onser sterKte, van onse schutsel, schilt van onse salicheyt, weest onse behoeder; geen gelyKenisse is tot Ů Heere onse Godt, in deese wereldt. Niemant is buyten Ů onse Koningh, tot het leeven der toeKomender wereldt, niemant is buyten Ů onse beschermer ten daeghe van den Massias. en wie uwe gelycK onse verlosser in de verwysinge der dooden.

Smorgens gebedt.

Godt Heere, over alle wercken gesegent en gebenedyt in den mont aller zielen, met zynder goetheyt is de werelt vervult, weysheyt en verstant hebben hem omringht, die verhe= ven is over de Gayoth der Heylichen, en ver= çiert met eere op de Reyde waegen, salicheyt en gerechticheyt is voor U stoel, eere is vol met met genade, goet zyn de lichten 't welck onse Godt geschapen heeft, hy heeft geschapen met weetenschap, met verstant, en wysheyt, kracht en stercktte heeft hun gegeven om te geweldi= dien, in de heele werelt, zy zyn vol klaerheyt en blinkende luchten, haere glinsterentheyt

is schoon

Is schoon, in de gehele werelt, zy zyn vrolyck in haere op gaen, en verheucht in haer onder=gaen, doen met vreese de wille van haer schep=per; schoonheyt, en eere geeven zy, aen syn nae=me, vreughde en sanck voor gedachtenisse van zyn Koninghreyck, hy riep de sonne, en zy scheen uit licht, hy sach en maeckte recht de figure der Mane, lof werden hem geven alle Heyr des hemels, schoonheyt en hoog=heyt Seraphim en Ophanim ende Hayoth der Heylichen [als Sabbath is, segget

Tot Godt die gerust heeft van al de wercken aen de Sevenden daegh, heeft hy hem

Werheven, En settende hem op den stoel zyn=
der eere, mit heerlyckheyt heeft hy verciert
den dacgh der rusten, weerlust heeft hy doen,
den Sabbath daegh geheten, dat is het liedt
des loff van den Sabbath daegh, dat Godt in
hem gerust heeft, van al dat werck, en den
Seevenden daegh, preysende en seggende
Psalm van gesangh voor den Sabbath daegh.
Darom sult verheerlycken aen Godt al zyne
schepselen loff en weerdicheyt grootheyt en eere
weerden sy geven aen den Koningh schepende
alles, die erven ruste aen zyn volck Israel in
den Heylichen Sabbath daegh. tot hier in Sabbath.]

ŭ naeme zy

U Naeme zy geloofst voor altyt, onse Ko=
ningh hebbende geformeert dienaeren, en
dat zyn dienaeren, zyn alle staende inde
hoocheyt des werelts, en doende ooren met vree=
sen tesamen de Stemme met de woorden des
leevenden Godts, in den Koningh der wereldt
alle zyn beminden, alle zyn Klaerlyk, alle
stercKens, alle heylichen, alle doende met ve=
vartheyt, en met vreesen, de willen van haere
schepper, en alle oopenen haere mont met
heylicheyt, en suyverheyt, met gesanK en met
liedecKens, gebenedydende, en lovende, en
glorifiseerende, en heyligende, en doende, vers=

terKende, en regerende den Naeme van Godt den Koningh der grooten, ende Krachtiche en vreeselycKe, heylich is hy, ende sy, alle ont=fangen op hem het jocK van het reycK des hemels, de een, van den ander; om te heyli=chen haeren schepper met een rustigen geest, met een wel sprecKende tonge, met spracKe der heylicheyt altesamen een parich antwoor=dende met vreese, seggende met verwartheyt Heylich, Heylich, Heylich is de Heere Zebaoth, alle de landen zyn zijnder eere vol. Ende Ophanim ende Hayoth de Heyliche met groote tempeest haer verheffenden

Haer teegen Kommende lovende en seggen,
de gebenedyt zy de eere van Godt van syn stede.
Aen den Gebenedyt Godt zullen zy schoon,
heyt geven aen den Koningh leevenden Godt, en
de bestendich psalmen zullen zy seggen en
loven, zy doen ooren vant hy alleen is hooche
en heylich verckende Krachticheden, doende
niuwecheden, Heere der streydt, sayende ge=
rechticheyt, doende spruyten de salicheyt,
scheppende medecynen, vreeselyck van loff.
Heere van de wonderen, die vernieuwt in alle
daeghen zijne goetheyt, Kontinuerleyck het
werck van 't beginsel, geleyck gesprocken is, hy

Smorgens gebedt

Maeckt grooten lichten voor altyt is zyne genade. Gebenedyt zyt ghy Heere Schepper der lichten.

Met onydelycke liefden hebt ghy ons be„ mint Heere onse Godt groot bermhertich, en vermeerderinge hebt ghy over ons erbermt onsen vader, onse Koningh, om U grooten naems ville, en om onse vaderen die in U betrouwt hab= ben, en hebtse geleert settingen van leeven, om te doen U wille met een volmaeckt herte, alsoo wilt ons genadich wesen onse vader den berm= hertichen, die sich eerbermt over ons en geeft ons verstant om te verstaen, om onderscheyden

alle om te

Alle, om te ooren, en om te leeren, om te bewae=
ren, en te doen bewestichen alle de woorden van
de leeringe Ú wetts, met liefde, en verlicht onse
oogen in Ú geboden, en aenhanght onse hert in
Ú wett, vereenicht ons herten om te beminnen,
en te vreesen Ú Naeme, ende wy zullen ons niet
schaemen, noch struyckelen, in der eeuwicheyt
der eeuwicheyt, om dat wy in Ú heylichen
Naeme der grooten, den stercken, ende vree=
selycken ons behouwen. Wy zullen ons verheu=
gen, en verblyden in Ú salicheyt, ende Ú barm=
herticheyt. Heere onse Godt, en Ú volle genaden
zullen ons inder eeuwicheyt niet verlaten,

Haest U ende brenght op ons benedictien, en vreede van alle vier hoecken der werelts, en breeck het jock der Heydenen van onse neck, en gelyt ons haest openbaer nae onse landen want ghy zyt Godt werckende zalicheyt, wan ghy aen ons verkooren hebt uyt alle volcken, en spracken, en voegden ons by U onse Koningh, om U hooghe naems wille, met liefden U te looven, en te vereenigen, en te vreesen, en te beminnen U Naeme. Gebenedyt zyt ghy Heere die aen zyn volck Israel gekooren heeft met liefde.

Semah.

Hoort Israel, de Heere onse Godt is een

Eenich Heere. Gezeegent zy de Naeme van de Heere zijns Koninckrycks voor eeuwich, leyck. Ende ghy zult den Heere U Godt lief hebben, van gantscher herten, van gantscher zielen, van alle vermoghen. Ende deese woor= den die ick U heden ghebiede zult ghy ter her, ten nemen, ende zultse U Kinderen scherpen, en daer van spreecken, wanneer ghy in uwen huyse sittet, of op den weege gaet, wanneer ghy U neder legt, ofte opstaet, ende zultse binden ten teeck op U hant, ende zullen U een denck= teecken zyn voor U oogen, ende zultse op U huys posten schryven, ende aen de poorten..

Is't dat ghy lieden nu myne geboden hoort
die ick U heden gebiede, dat ghy den Heere
U Godt lief hebt, ende hem dient van gants-
cher herten, ende van gantscher zielen, soo
wil ick U lande regen geven tot zijner tyt
vroegen regen, ende spaden regen, dat ghy
in meucht doen U Kooren, uwen most, ende
uwe olye; En wil uwen vee gras geven op U
velde, dat ghy lieden etet, ende sat wordet.
Hoet uwe doch, dat hem uwe herte niet
overreden, ende laet dat ghy lieden aftre-
det, ende dient andere goden, en bidtse
aen. Ende dat dan den toorn des Heeren

vergrimme

Vergrimme over uwe lieden, ende sluijte den hemel toe, datter geenen regen en Komme, ende aerde haere vrucht niet en geeve, ende haest om Komt van den goede lande dat uwe de Heere ghegeven heft. Soo vaet nu deese woorden ter herten, ende in uwe zielen, ende bintse ten teecKen op uwen handen, dat zy een den ckteecKen voor uwen oogen zyn; Ende leertse uwen Kinderen dat ghy daer van spreeckt wanneer ghy opstaet, ende schyfftse aende posten uwes huys, ende aen U poorten.

Dat ghy en uwe Kinderen lange levet op den lande, dat de Heere uwen vaderen

Gesworen heeft, hen te geven als de daegh-
en van den Hemel op deaerden dueren.

Ende de Heere spraek tot Moy-
ses: Spreeckt met den Kinderen Israels
ende segt tot hen, dat zy hen Lepkens maec-
ken aen de hoecken harer kleederen, on-
der alle uwe naekomenlinghen, ende geele
snoeren op de Lepkens aen de hoecken
maecken. Ende Lepkens zullen uwe da-
er toe dienen, dat ghyse aensiet, ende ge-
denckt aller geboden des Heeren, ende
doense, dat ghy niet nae uwes herten
duncken richtet, noch uwen oogen nae

hoereert

Hoereert. Daerom zult ghy gedencken ende doen alle mijne gebooden, en hey=lich zyn uwen Godt; Ick de Heere uwe Godt die uwe uyt Egiptenlande gheleydt heeft, dat ick uwe Godt waere Ick de Heere Uwe Godt.

Waerachtich, en volstandigh Geordineert en vast, ende rechtgetrouw Vriendeleyck, bemint, Begeert, en gewenst, ende Goet, en gevreest, Sterck, ende well be=reyt, en aengenaem. Schoon, en goet, deeses dingen zullen zyn op ons eeuwichlyk en altyt.

Waerlyck is de Eeuwiche Godt

Onse Koningh. Sterckte van Jacob, schilt van onse Salicheyt, van geslachte tot geslachte, is hy bestandich, en syne nae=me is bestandich, en zijne stoel is bereyt, en zijn Koninckreyken.

Zijn Waerheyt blyft eeuwich bestaen en zijn woorden, levende vast, ende gehou en begeerlyck van eeuwicheyt tot eeuwich=eyt, over onse vaders, ende over onse Kin=deren, en over onse naekomende, en op alle geslachten des zaets Israels uwen die=naer; Over de eerste, en laeste, het woort is goet en bestandich met waerheyt, ende

Trouwe Settinge het welck niet voorbeyen sal gaen.

Waer is het dat ghy Heer onse Godt en Godt van onse vaderen, onse Koningh Koningh onse Vaderen, onse verlosser; verlosseren onse vaderen, Onse Stercken sterker onse vaderen, onse verlosser; en onse beschermer van eeuwiche is uwe naeme ende aen ons is geen anderen Godt, behalven uwe eeuwichleyck.

De hulpe van onse vaderen zyt ghy van alle tyden, ghy zyt de schilt die hem salveert aen haeren Kinderen nae hun van

Geboorte tot geboorte, in de hoochten der we=
relt uwe wooningen, en uwe oordeelen, en
uwe recht waerheyt tot aen den eyde des
Werelts.

Zalich is de man die uwe gebooden sal
hooren, en uwe Wett, en uwe woort sal setten
op zijn herten.

Het is waerachtich dat ghy Heer zijt
van uwe volck een Koningh Krachtigh, om te
behoeden uwe volck, vaders ende soonen.

Het is waerachtich ghy zijt de erste
en de laeste, en buyten uwe, is geen Koningh
verlosser salichmacker.

Het is waerachtich van Egipten hebt ghy ons verlost Heer onse Godt, van den dienst-huyse hebt ghy ons verlost, alle haere eerste geboorne hebt ghy gedoot, ende uwe eerste ge-geboorne van Israel, hebt ghy verlost, ende roo-de zee hebt ghy haer gespleeten, ende de moet-willige hebt ghy laeten versincken, ende be-minden zyder door gegaen, ende vateren bedeecten haere leetdoenders, daer is niet een over gebleven.

Darom hebben de Vrienden en en ge-loof, ende verhefften aen Godt, en hebben gesongen lieflycken Psalmen, ende liedekens

Ende Prysingen. Benedictien, ende lovinge aen Godt den Koningh Levende Godt.

Stanvastich, hoogh en verheffen Vreeselyck, vernedert, ende hooghverdigh tot aerde, Verheeft de nedrigen tot de hoochte des Hemels. Verlost de gevangenen, erlust de ootmoediche, helpende de armen, Antwoordende, aen zijn Volck Israel, ter tyt haer roepen.

Tot hem loff zy den Grooten Godt hun Salichmacker. Gebenedyt is hy, en Gesegent.

Mosses, ende Kinderen Israel

hebben

Hebben aen Uwe gesongen gesangh met groote blyschap, ende hebben altemael gezeyt. Wie als ghy onder de goden Heer Wie als ghy sterck in heylicheyt vreeselyck van loovich, doende wonder:

Met niuwe gesangh hebben uwe geloft, den verlosten, Aen Uwe naeme op den Oever der zee 'tsamentlyck, altemael hebben zy geloeft en geglorifiseert en zyden de Heere zal Regeeren van eeuwicheyt tot eeuwicheyt

Ende daer is gezeyt onse verlosser de Heere Zebaoth, zyn naeme

Heylich, is Israel. Gebenedyt zyt de Heere die Israel verlost heeft. ~.

Segget 't Hamida in het bladt. 17:

Nae de Hamida 't volgende

Halel ~.

Gesegent zyt ghy Heere onse Godt Koningh der werelt, die ons geheylicht heeft met zynen geboeden, ende ons geboden ten eyndichen den Halel. Psalm 113:

Halelu-Jah. Looft ghy Knechten des Heeren. Looft den name des Heeren. De name des Heeren zy gepresen van nu aen tot inder eeuwicheyt. Van den opgangh der sonne af, tot haren ondergangh, zy de name des Heeren gelooft. De Heere is hooge boven alle Heydenen, boven de Hemelen is sijne heerlickeyt. Wie is gelijck de Heere onse Godt die seer hooge woont. Die seer leege siet, in den

Hemel, ende op der aerde. Die den geringen
uyt den stof opricht: ende den nootdrufti=
gen uyt den dreck verhooght. Om te doen
sitten by de Princen by de Princen syns
volcks. Psalm 114.

Doe Israël uyt Egipten toogh: het huys
Jacobs van een volck dat een vreemde tale
hadde. Soo wert Juda tot sijn Heyligdom:
Israel sijne volkomene heerschapije. De zee
sagh't ende vloodt: de Jordane keerde achter=
waerts. De bergen sprongen als rammen: de
heuvelen als lammeren. Wat was U ghy zee,
dat ghy vloodt? ghy Jordane, dat ghy achter=

waerts

waerts keerdet. Ghy bergen dat ghy opsprongt als rammen, ghy heuvelen als lammeren. Beeft ghy aerde voor het aengesichte des Heeren: voor het aengesichte van den Godt Jacobs. Die den rotzsteen veranderde in eenen watervloet, den keysteen in eene waterfonteyne.

Psalm 115.

Niet ons, O Heere, niet ons: maer uwen name geeft eere, om uwer goedertierenheyt, om U waerheyt wille. Waromme souden de Heydenen seggen waer is nu haren Godt. Onse Godt is doch inden hemel, hy doet al wat hem behaeght. Haerlieder afgoden

Zyn silver ende gout, het werck van 's mens,
chen handen. Sy hebben eenen mont, maer
en spreken niet, sy hebben oogen, maer en
sien niet. Ooren hebben sy, maer en hooren
niet, sy hebben een neuse, maer sy en riec=
ken niet. Hare handen, hebben sy, maer
en tasten niet, hare voeten, maer en gaen
niet: sy en geven geen geluyt door hare kele.
Dat diese macken hen gelyck werden, ende
al wie op haer vertrouwt. Israel vertrouwt
ghy op den Heere, hy is hare hulpe, ende ha=
ren schilt. Ghy huys Aarons vertrouwt op
den Heere, hy is hare hulpe, ende haren

Schilt. Ghy lieden die den Heere vreest, vertrouwt op den Heere, hy is hare hulpe ende haren schilt. De Heere is onser gedach‗tigh geweest, hy sal zegenen, hy sal 't huys Is=raels zegenen, hy sal 't huys Aarons zegenen. Hy sal zegenen die den Heere vreesen de kleyne met de groote. De Heere sal den zegen over U lieden vermeerderen over U lieden, ende over uwe kinderen. Ghy lieden zijt den Heere gezegent, die den hemel ende d'aerde gemaeckt heeft. Angaende den hemel is des Heere, maer de aerde heeft hy der menschen kinderen gegeven. De dooden

en zullen den Heere niet prijsen, noch te
die inde stilte nedergedaelt zijn. Maer wy
zullen den Heere loven van nu aen tot in
der eeuwicheyt. Halelu-Jah. Psalm 116:

Ick hebbe lief, want de Heere hoort mij=
ne stemme, mijne smeeckingen. Want hy
neyght sijne oore tot my: dies ick hem in
mijne dagen sal aenroepen. De banden des
doots hadden my ontvangen, ende de anghs=
ten der helle hadden my getroffen, ick vont
benauwtheyt ende droeffenisse. Maer ick
riep den name des Heeren aen, seggende, och
Heere bevrijdt mijne ziele. De Heere is genadigh

Ende rechtweerdich: ende onse Godt is ontfermende. De Heere bewaert de eenvoudige ick was uytgeteert, doch hy heeft my verlost. Mijne ziele, keert weder tot ù ruste want de Heere heeft aen ù wel gedaen. Want ghy Heere hebt mijne ziele geredt van den doot, mijne oogen van tranen, mijnen voet van aenstoot. Ick sal wandelen voor 't aengesichte des Heeren, in de landen der levendigen. Ick hebbe geloofdt, daerom spracK ick, ick ben seer bedruckt geweest. Ick seyde in mijn haesten, alle menschen zijn leugenaers. Wat sal ick den Heere vergelden voor

Alle sijne weldaden aen my bewesen, Ick
sal de beker der verlossingen opnemen en
de name des Heeren aenroepen. Mijn geloften
sal ick den Heere betalen, nu, in de tegenwoor-
dicheyt van al sijn volck. Kostelick is de oogen
des Heeren de doot sijner gunstgenooten. Och
Heere sekerlick ick ben uwe knecht, ick ben
uwe knechk, een sone uwer dienstmaeght:
ghy hebt mijne banden los gemaeckt. Ick sal
U offeren een offerhande van danckseggingē
in den name des Heeren aenroepen. Ick sal
mijne geloften den Heere betalen, nu in de te-
genwoordigheyt van al syn volck. In de voor-

hoven

Hoven des Huyses des Heeren: in't midden van
u O Jerusalem. Halelu-Jah. Psalm 117:

Looft den Heere alle Heyden en prijst hem
alle natien. Want sijne goedertierenheyt is gewel=
digh over ons, ende waerheyt des Heeren in der
eeuwicheyt. Halelu-Jah. Psalm 118:

Looft den Heere, want hy is goet, want sijne
goedertierenheyt is in der eeuwicheyt.

Dat Israel nu segge, dat sijne goedertieren=
heyt is in der eeuwicheyt.

Het huys Aarons segge nu, dat sijne goe=
dertierenheyt, is in der eeuwicheyt.

Dat degene die den Heere vreesen nu, seggen

Halel.

Dat sijne goedertierenheyt, inder eeuwicheyt is.

Uyt de benauwtheyt hebbe ick den Heere aengeroepen, de Heere heeft my verhoort, stellende my inde ruymte. De Heere is by my ick sal niet vreesen, wat sal my een menschen doen? De Heere is by my, ick en sal niet vreesen, wat sal my een menschen doen. De Heere is by my onder de gene die my helpen, daerom sal ick mijne lust sien aen de gene die my haten. 't is beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op den menschen te vertrouwen. 't is beter tot den Heere toevlucht te nemen, dan op Princen te vertrouwen. Alle de Heydenen hadden

my om=

Omringht, het is in den name des Heeren
dat ickse verhouwen hebbe. Sy hadden my
omringht, ja sy hadden my omringht 'tis in
name des Heeren dat ickse verhouwen hebbe.
Sy hadden my omringht als bijen, sy zijn uyt-
gebluscht als een doornen vyer; 'tis in den name
des Heeren dat ickse verhouwen hebbe. Ghy hadt
my seer hart gestoten, tot vallens toe, maer de
Heere heeft my geholpen. De Heere is my sterk-
te, ende psalm: want hy is my tot heyl geweest.
In de Tenten der rechtveerdigen is een stemme
des gejuychs, ende des heyls, de rechter hant des
Heeren doet krachtighe daden. Der rechter

Halel

Hant des Heeren is verhooght, de rechter hant
des Heeren doet krachtighe daden. Ick en sal
niet sterven, maer leven, ende ick sal de werc=
ken des Heeren vertellen. De Heere heeft my
well hart gekastydt, maer hy heeft my ter doot
niet overgegeven. Doet my de poorten der gerech=
ticheyt open, ick sal daer door ingaen, ick sal
den Heere loven. Dit is de poorte des Heeren
door de welcke de rechtveerdigen sullen ingaen.

1: Ick will u loven dat ghy my verhoort hebt,
ende my tot heyl geweest zyt.

2: De steen dien de bouwlieden verworpen had=
den, is tot een hooft des hoecks geworden.

3: dit is

3: Dit is van den Heeren geschiet, ende het
is wonderlick in onse oogen.
4: Dit is de daegh dien de Heere gemaeckt
heeft, laet ons op den selven ons verheugen
ende verblydt zyn.
5: Och Heere geeft nu Heyl
6: Och Heere geeft nu woorspoet. deese 6: vers dubbelt men.
Gesegent zy hy, die daer Komt, in den name des
Heeren: wy zegenen U lieden uyt des huys des
Heeren. De Heere is Godt, die ons licht gegeven
heeft, bint het feest offer, met touwen tot aen de.
hoornen des altaers. Ghy zyt myn Godt daerom
sal ick U loven. O mijn Godt, darom sal ick U

Halel.

Loven. Looft den Heere, wan syn goedertierenheyt is in der eeuwicheyt. U werden prysen Heer onse Godt alle U wercken, ende U vroomen die U willen doen, ende U volck het huys Israel, sy altemael werden U met gesangh looven, en seggenen, ende prysen, ende versieren U name, uwer eeren, want tot U is goet singhen, ende van eeuwicheyt tot eeuwicheyt zyt ghy Godt Gesegent zyt ghy Heer Koningh gepresen met prysinghe Amen

Segget het Psalm 145: in 't bladt 68:
daer nae volght 't Mussaph.

Mussaph van d'Feesten

Begint 't Hamida in bladt 17 en leest
tot Gedachtenisse van de uytgaen van Egipten.
en volghet hier.

Onse Godt, ende Godt van onse vaderen, om onse sonden wille, zyn wy uyt ons landt ver=dreven, en vere van daer uyt geruckt, dat wy niet konnen op gaen en verscheynen, noch ny=gen voor U in uwe verkoessen huys, inde woo=ninghe der schoonheyt, in dat groote en heyliche huys, daer U naem op geroepen was, om wille de handt die ghy gesonden hebt in U Tempel. Zy

Mussaph.

Ů wille van voor Ů Heer onse Godt ende Godt van onse vaderen bermhertiche Koningh dat wilt Keeren, en over ons bermhertich zyn, en over Ů Tempel door Ů menichvuldiche berhertichеden, ende bouwt hem haestelyck, en vergroot zyn eere, Onse vader, onse Koningh, onse Godt, ondeckt de eere van Ů Ryck over ons haestelyk en verscheynt, ende zyt verheven over ons voor de oogen van alle levenden, en vergadert alle onse verstroyde van onder de volcken, en onse verspreyde, brenght ons tot Zion Ů stadt met gesangh, en tot Ierusalem de stadt van Ů heylichdom, met eeuwich vreughde. Ick bidde Heer

onse Godt

Onse Godt, en aldaer willen wy voor U doen de offerhande van onse geduerige plichten nae haere ordre de vermeerdringe van den [in Sabbath Sabbath daegh deesen] [en den in Pasch Vierdaegen van de ongesuerde broode deesen] [in Sebuoth Vierdaeghen van Sebuoth deesen] [Loover Feest Vierdaeghen van de Looven tente deesen] [Semini Aseret Vierdaeghen van Semini Haseret deesen] deese goede daegh heylich genoemt; Indien willen wy doen, ende offeren voor U met liefde, nae het geboth van U wille, als daer geschreeve staet op ons in U Wett, door hant van Mosses U dienaer

Onse Godt, ende Godt van onse vaderen

Mussaph

Bermhertiche Koningh zyt ons genadich
goet, en goetdachtich voorschen nae ons, door U
overvloedichie bermhertichede om de voorva=
deren wille, die U wille gedaen hebben bouwt
U huys gelyck als inden beginne, stelt U hey=
lichen Tempel op zyn stede, ende laet ons sien
aen zyne bouwinge. Verblyt ons met sijne ver=
sieringe ende doet U goetheyt daer in keeren.
oock doet keeren de Priesters tot haren diens,
ten, ende Leviten tot haeren lofsangh, en psalm,
men. Keert Israel tot haere wooningen, en al=
daer willen wy op gaen, ende verscheynen
en aldaer buygen ons, voor U drie maelen in

onse feesten

Onsen feesten in elck jaer, als geschreeven staet in Ũ Wett. Drie mael alle jaer, sal al wat man=nelyck is, verscheynen voor d'Heer onse Godt inde plaetse die hy verkiesen sal, aen den vierdaeghen van Paessch, Sebuoth, Loover-tenten, oock en sult ghy niet leedich voor den Heer verschynen, elck man, naer de gifte van zyn vermogen naer de segeninge die Ũ Heer uwe Godt gegeven heeft.

Volghet 't Hamida in 't bladt 21: Ende doet Ons dragen Heer onse Godt segeningen tot 't eynde van d'Hamida, daer nae volght.

Geheel Israel, die hebben deel inde toekom=mende Werelt, als daer geschreeven staet, Ende Ũ volck zyn altemael gerechtigh voor eeuwich

Werden zy het lant beerven, een tacke mijnder planten d'wercken, mijnder handen zyn tot mijnen pryse.

Raby Ieuda zyt. Well de geene die inde Wett aerbyt, en doet zijnen schepper genuchte aen hy vort groot, een goede fame, en scheyt, met een goede fame, ende op die selve heeft gesprocken Salamon met zijn wysheyt. Beeter is een goede naeme, dan goeden olie, ende sterfdaeg, dan den daeg zijnder geboorten. Leert well in den Wett, en U sal gegeven worden, veel loon wettet de gave van haer loon de rechtveerdi=chen, in de toekomende tyt.

Raby Hananja

Raby Hananja de soon van Akassia zyt, de Heyliche gesegent zy hy, heeft begeert Israel weerdich te macken, darom heeft hy hun vermenichvuldicht de Wett, als gesyt is, de Heere begeert om zijne gerechticheyt wille de Wett te versterken, en te vermenich=vuldichen.

Niemant als onse Godt, niemant als onse Heere, niemant al onse Koningh, niemant als onse verlosser.

Wie is als onse Godt, wie is als onse Heere wie is als onse Koningh, wie is als onse verlosser.

Laet ons looven onse Godt, laet ons looven

Onse Heere, laet ons looven onse Koningh, laet on looven onse verlosser.

Gesegent zy onse Godt, gesegent zy onse Heer; gesegent zy onse Koningh, gesegent zy onse verlosser.

Ghy zijt onse Godt, ghy zijt onse Heer, ghy zijt onse Koningh, ghy zijt onse verlosser. Ghy zult ons verlossen, ghy zult opstaen ende zult Zion ontfermen want de tyt is gekommen.

Op ons is om te looven aen de Heer, van alles, om grootheyt te begeven aen den Schepper des beginsel, die ons niet heeft gemaakt als de volckeren des lants, noch niet heeft geset

gelyck

Geleyck de geslachte des aertrijk, die ons deel, niet en heeft gestelt als zy lieden, en ons loth, niet als alle haere bruyschen. Want zy buygen haer; tot heydelheyt, en uytspuchsel, en doen haer gebedt, tot goden die hun niet helpen.

Maer Wy knielen en buyghen ons voor den Koningh, aller Koninghen, de welcke de hemelen heeft gespruyt, ende aerde gegront-westich, en sitte plaetse zijnder weerdicheyt, in den hemel van booven, en zijn Godeleyk kracht, in den hoochten der hemelen. Hy is onse Godt, en geen ander. Waerachtich is hy onse Koningh, geen ander sonder hem

Daer staet geschreeven in U Wett, ende ghy zult heeden weeten, ende uwe ten herten setten dat de Heer Godt is, in den hemel van boven, en op der aerden hier beneden, en niemant meer.

Heer leyt my in uwe gerechtigheyt, om mijner verspieders wille, richt uwen wegh voor mijn aengesichte.

Eynde des morgens gebedt.

Het gebedt van Achternoen, off Mincha.

Psalm 84.

Voor den Opper-sanghmeester, op Gittith, een psalm voor de Kinderen Korach. Hoe lieflick zijn U woningen, o Heere der Heyrscharen. Mijn ziele is begeerich ende beswyckt oock van verlangen nae de voorhooven des Heeren, mijn hert, ende mijn vleesch roepen uyt tot den levendich Godt Selfs vint de mussche een huys, ende swaluwe een nest voor haer; daerse haere jonghs=

Op brengen namelycken, uwen altaer Heere
Zebaoth mijn Koningh ende myn Godt. Wel
dien die in U huyse woonen, die loven U altoos
Sela. Wel dien menschen die U voor haere sterk=
te houde, ende U nae wandelen. Die door het
jammerdael gaen, ende macken aldaer fontey=
nen, ende leeraers worden met vele seghens ge=
siert. Sy behouden de een overwinninge na der
andere, datmen sien moet de rechte Godt zy te
Zion. Heere Godt Zebaoth, hoort mijn gebedt
verneemt het Godt Jacobs Sela. Godt onse schilt
schouwet doch, siet aen het rycke uws ghesalfden
Want eenen daegh in U voorhove is beter dan

anders

Anders duysent, ick wil liever de deure wach ten in mijns Godts huys, dan langhe woonen in der godtloosen hutten. Want Godt de Heere is de sonne, en schilt, de Heere geeft gheriade ende eere den vroomen en sal hey geen goet ontbrecken. Laten Heer Zebaoth wel dien menschen die hem op U verlaet.

Ende de Heere sprack met Mosses ende zeyde. Gebiet den Kinderen Israels, en spreckt tot hem. De offer mijns broots d'welck mijn offer des soeten reucks is zult ghylieden houden te zijner tyt, dat ghy het my offert. Ende spreeckt tot hen, dat zijn de offeren

Mincha.

Die ghylieden den Heere offeren zult jar'ige
lammeren die sonder vlecke zyn dac'ghelyks
twee, ten dacghelyks brandtoffer. Een lam des
morghens, het andere tuschen den avondt
daer toe een thienden Epha, semelmeels spys,
offer, met olye gemengt, die ghestooten is, een
vierendeel van een Hin, dat is een dacghelyks
brandtoffer dat ghylieden aen den Berghe
Sinay offerdet ten soeten reucks, en vyer den H:
Daer toe zijn dranckoffer telcken tot een lam,
me, een vierendeel van een Hin, in het heylich,
dom salmen den wyn des drackoffers offeren
den Heere, het ander lam suldy tuschen den

avont

Avontmacken, als het spijsoffer de morghens ende zijn dranckoffer de soeten reucks d'Heere.

Ende het spijsoffer Iuda ende Ierusalem sal den Heere wel behagen als te voren, ende voor langhe jaren.

Wel gelucKig zijnse die in U huyse zijn, die U altyt looven Sela. Wel geluckig den volck die het alsoo gaet. Wel geluckig den volck, dien de Heere een Godt is. Ps: 145:

Een loff Davids. Ick wil U verhoogen mijn Godt, ghy Koningh, ende U name loven, altoos ende eeuwichlyk. Ick wil U daeghlyks loven, ende U naeme roemen altoos en eeuwigheyt

De Heere

Mincha

De Heere is groot, ende seer loffelyck. Kints kinden zullen U wercken prysen, ende van U ghewelt seggen. Ick wil sprecken van U heerlyken schoonen prale, ende van U wonderen. Datmen sal sprecken van U heerlyken daden, ende datmen vertelle U heerlykheyt. Datmen pryse U groote goedertierenheyt, en U gerechticheyt roeme. Genadich en barmhertich is de Heer; geduldich en van grooter goedertierenheyt. De Heere is alle menschen goedich, ende ontfermt hem over alle zijne wercken. Alle U wercken Heere zullen U dancken, ende uwe heylighen U loven. Ende eere U koninkreyk roemen, ende van U ghewelt sprecken

eken. Dat den menschen Kinderen Ù gewelt kond worde, ende de eerlyke prael des Koninkreyks. Ù rycke, is een eeuwich rycke, ende Ù heerschappye duwert voort en voort. De Heere behoudt alle die vallen, ende rechtet op, alle die neder geslachen zijn, Allez oogen wachten op Ù, ende gy gheeft hen haer spijse te zijner tyt. Ghy doet U handt op, ende verwultet alles wat levet, met wel ghevallen De Heere is rechtveerdich in alle zijnen wegen, ende heylich in alle zijne wercken, de Heere is na by allen die hem met ernste aen roepen. Hy doet de Godtvreesende heghеeren

Ende hoort haer schreyen, ende helpet hen: De Heere bewaert alle die hen lief hebben, ende sal veldelgen alle godtloosen. Mijn mont sal de Heeren looff seggen, ende alle vleesch lo=ven zijnen heylichen naeme, altoos ende eeu=wichlyk; Ende wy zullen Godt seegenen van nu tot alle tyt.

Ende tot Zion sal kommen de verlos=ser; om te keeren de sonde in Jacob spreeckt de Heere, ende ick maeckte sulcken verbont met hen, spreeckt de Heer; mijn geest die op U is, en mijn woorden die ick in U monde gedaen hebbe, die zullen van U monden niet wycken

en van

En van monde U zaets, en van Kints Kinderen zyde de Heer van nu tot inder eeuwicheyt.

Ghy zyt heylich woonende onder den lof Israels, ende de een riep den anderen, ende zijde Heylich, Heylich, Heylich, is de Heer Zebaoth, alle landen zijn van zijnder eere vol en zy ontfangen de een van de ander en sijden Heylich in de hoocheyt des hemels, het huyz zijnder wooninge Heylich op der aerden, het werck van zijn sterckheyt is Heylich voor altyt van eeuwicheyt tot eeuwicheyt. Heer Zebaoth gheheele aerde is vol van zyn Klaerheyt en Eere. Ende eenen vint heeft mijn op, en ick

Mincha.

Hoorde achter mijn bruyschende stemme gelyck een grooten storm. Gebenedyt zy de eere van de Heer in zy plaetse. Heere sal Regēren van eeuwicheyt. Heer zijn ryck bestaet altyd.

Heer Godt Abraham Isaac en Jacobs, onse voor vaders, bewaert dit voor eeuwichlyk, om de genegentheyt der gedachten Ů volcks herte, en stelle haer herte tot Ů. Ende hy is bermhertigh, hy sal vergeeven de sonden en sal niet verderven de toorn, sal hy dickmaels afkeeren en salse niet geheel verweecken: Want ghy Heer zijt goet, en vergeeft, en van veel der goeden aen alle die Ů aenroepen. Gerechticheyt, is gerecht

voor

Voor eeuwichleyk, en Ů wett is waerachtich
Ghy sult de waerheyt geven aen Iacob, de ghe-
nade aen Abraham, de welcke ghy gesworen
hebt aen onse voor vaders van houts. Heer ge-
benedyt zyt de Heer daghelyks, hy leyt ons
eenen last op, de Godt helpt ons weder Sela.
Heer Zebaoth is met ons de Godt Iacob is onse
beschutsel. Heer Zebaoth wel des menschen
die hem op Ů verlaet. Heer helpt den Konink
sal ons antwoorden in den dagh onses roepen.

Gebenedyt zyt onse Godt, die ons heeft
beschapen, tot zyn eere, en heeft ons afgeschey-
den van de verwerde, en heeft ons gegeven de

Mincha

Wett der waerheyt, en heeft dat eeuwiche leeven
onder ons geplant, hy sal ons herte hoopende
in zyn Wett, en hy sal doen in onse herte zyn lief-
de, en zyn vreesen, om zyn wille te doen hem te
dienen, met een perfect herte, om dat wy niet
en haer byden tot ydelheyt, en de niet en verwecken
verbaestheyt. Laet U wille zyn Heere onse Godt
en Godt onsers vaders dat wy U insettinge mo-
gen bewaeren in deese werelt, om dat wy mogen
werdich zyn beleeven, en beerven 't goede en sege-
ninge ten daeghen van Mesias, en van het toe-
komende leeven, op dat U loff singende eere, niet
stille swygen. Heer mijn Godt ick wil U looven tot

inde

In de eeuwicheyt hy sal de Wett vergrooten en versterken, en in zullen sich versekeren die Ü naeme kennen, want ghy hebt niet verlaten die nae Ü vensche Heer. Onse Heer hoe sterkleyk is Ü naeme in allanden. Sterkt Ü en blyft standvastichleyk met Ü herten, allee die, die hoopen op de Heere. [Als Sabbath is segget.

Maer ick doe mijn gebedt tot Ü ter aengename tyt, Godt door uwer veeler genaden antwoordt mijn uwer gehouwe hulpe.

Daer nae 't Psalm 92: in 't bladt. 65]

Seegth d'Hamida in 't bladt 17: en daer nae 't Psalm van d'Feest.

Het tweede daegh van den Feest, leestmen als den eerste daegh

In 't uytgaen van den Feest leestmen als in 't uytgaen van Sabbath, maer den 90: 91: Psalm segtmen niet, in zyn plaets 't psalm van d' Feest, eyndig 't gebedt.

Het daerde daegh van d' Feest. Leestmen het daeghelyks gebedt. Nae de Hamidah, het Kleyn Halel, daer nae 't 145 Psalm, in 't bladt 108 en volget Ende tot Zion sal Kommen de verlosser daer nae d' Mussaph in 't bladt 101: en het Psalm 107: in 't bladt 1 tot 't eynde van 't gebedt

Sebuoth

Sebuoth

Segt 't Psalm 68: in 't bladt 5:
en d'Avont gebedt als in Paessche

Smorgens van Sebuoth

Leestmen oock nae den ordre van Paessch Smorgens
gebedt, eer ghy zyt den 98 Psalm seegt 't psalm 68:
en volgt 't gebeth tot 't eynde van Paessch.

Mincha van Sebuoth

het selve als in Paessch, nae d'
Hamidah 't Psalm 68: in 't bladt. 5:

Sucoth.

Zynde 't Feest den Loover Tenten.
soo leestmen 't Avont gebedt van d'
Feesten, en begint 't, 42 psalm, en vol=
get 't gebeth tot 't eynde.

Smorgens gelyck als in Paessch,
nae de Mussaph d' nae volgende

Hossaanoth

Nae de Musaph van de Loover tenten
off Sucoth, zyt men deese nae volgende
Hosanoth.

Den Eersten Dagh.

Om uwent wille onsen Godt.

Om uwent wille onsen Schepper.

Om U wille onsen Soecker

Om U wille ghy stercken der stercker.

Om U wille die den wint beschaept, en de de
Berghen Formeert.

Om U wille, Machtigh van raet, ende doen
de vernederen, ende verhoogende.

Om uwent wille die gerechticheyt spreeckt, ende verkondicht rechtveerdicheyt.

Om Ů wille die alleen is, en wie sal hem tegen spreecken.

Om Ů wille die klaer, en reyn is en hem verlicht met klaerheyt.

Om Ů wille, die het verborgene ondeckt, en door siet het binneste.

Om Ů wille, die met zijne handt in den hemel maeckt groote lichten.

Om Ů wille, die de aerde en brengen grontvestichtde, en spleet de revieren.

Om Ů wille, die stercke der sterckheyt heer-

lyck

lyck en de lichten.

Om U wille, wiens jaeren niet werden eyndi=
gen tot het geslachte en geslachte.

Deese booven Capitel segtmen alle daeghen voor
d'. Hossanoth

Hossana.

Ick bidde o Godt eenen, en de syne nae=
me eenen, wie sal hem antwoorde, ende hy
zy eenen, hy riep hemel en aerde, en zy blee=
ven by een, Helpt ons in paschen van den
daegh eenen.

Ick bidde gedenckt den vader die het
landt erfden en was een, hy dede bereyden

Aende rebelerdes herten een, ende wech eene, om alle te roepen in den naeme de Heer; ende hem te dienen in steede eene. Helpt ons in paschen van den daegh eenen.

Ick bidde gedenckt den vader die vermeerden de plaetse eenen. verblyden om te doen verlossen de schare eene, hy ver= gaderde zyne soonen om te ontfangen het he= melsche reyck, mont eenen. Verlost ons in paschen den daegh eenen.

Ick bidde gedenckt den soone eene. hy was voor zijn vader eenen, alle beyde gin= gen in proeve als een, hy gaeft verlossinge, ende

in syn stede

In zijn steede Ram eenen. Verlost ons in paschen den daegh eenen.

Ick bidde gedenckt ghy die ons hebt doen hooren twee woorden, met donderen en blixemen, als eenen, die ons dede erwen wett eene, en gerecht eene. Helpt ons in paschen den daegh eenen.

Hossana

Godt U zalicheyt heeft my verdorst ick wil myn gebeth voor U storten, verheught de zielen van U dienaer uyt blinckende, ghy krachtighe, zijt ons tot hulpe, verblyt ons, gelyck de daegen doen ghy ons peyniichde

Hessanoth van d'eersten daegh.

Jaeren doen wy quaet sagen, de helpen van mueren ende bolwercken, stelt tot ondersheyt en verscheydenge, den Bergh Zion sal hem verblyden, de Kinderen van Juda sullen haer verheugen, U maght sult ghy vermeerden ander erf, haest uende erfgenamen van de wett Ariels, Jacob sal hem verblyden, verheugen sal hem Israel, gebieden de hulpe, na Jacob die na U hulpe verlangen ende rechtveerdiche, werden haer verblyden sy werden vrolyck zijn voor Godts aenschyn, het snoer U erfdeels sult ghy helpen, en zy werden U gerechticheyt melden, sy sullen alle haer

verblyden

Verblyden die in U betrouwen eeuwichlyck
werden zy singen, de aenroepers en U naeme
sult ghy doen rusten ten huyse van rouwin-
ge genuchte en blyschap sullen sy herlangen
maer suchten en de benautheyt sal voorhun
verlieden. In U hulpe sullen sy singen, ende
gesancke van bescherminge, Israel sal hem
verblyden in synen schepper, de Kinderen
van Zion sullen haer verheugen, met hare
Koningh de machtiche om te helpen, sal
twisten hare twistige verdrucken aen hare
verdruckers, de rechtveerdiche sal hem
verblyden om dat hy wracke gesien hebbe

en sy zullen weeten dat Ů handt zulcks doet, Ů
hulpe, om vederom te seggen ghy hebt my ver=
blyt o Heere met Ů wercken, met Ů handen
werck wil ick singen, Ů reeden sult ghy be=
westigen hulpe om te haesten voor de verlos=
te, singt voor Israel vreugde, en verblyt over
het hooft van de volcken en, die beklect zyn
kledereren van borduisel, sulle singen aen
alle beecken, verheught Ů in de Heer, en zyt
rechtveerdiche vroolyk, de ootmoediche
zullen sien, en hun verblyden, als ghy helpt
mijn nootdruftige, het herte sal verblyden,
van de Heer soeken roepers van roepinge

Der heylich=

Der heylicheyt hulpe, zullense roepen, met een verheve stemme, versadicht van vreugden van U aenscheyns schonheden aen U rechte handt eeuwich, in den eersten van hun Paschen, als heden helpt, ghy stercke door zijn reeden, deesen daegh heeft de Heer gemackt wy willen ons verblyden, en verheugen in dien daeghe. Hossana.

Ana Hosiana. Ick bidde Godt, die eerste, ende laeste, sterk een volck dat bewaert is als een ooghappel, in hun roepen, helpt doch door de devotie, van heden. Heeden, in den eersten daegh. Hosiana.

Ana Hosiana. Ick bidde rooyt uyt de Kinderen van Zion, verlost die U eenigen met devotien, ende neygt tot ons vrede gelyck de daeghen van Pison. Heden in den eersten daegh. Hosiana.

Ana Hosiana. Gelyck ghy geholpen hebt die uyt de water gedreven hebben, met U blinckiende en beveelden het licht, aen die duysterde in den nuwel, nu oock alsoo Godt, die in den hemel woont een verlossinge aen U volck bereyt, wy willen U looven, in den eersten daegh, daerom helpt doch.

Ani vahoe Hosiana, Ghy ghy geholpen hebt,

pen hebt den schat, baniere tegen banieren,
ende beginsel van hoochtyden van Paasche,
hebt ghy wel lust verweckt, eene vroege ver=
lossinge verklaert aen het beminde volck, om
ringende de wett alomme. Wy willen U looven
in den eersten daegh, darom helpt ons doch.
Ani vahoe Hosiana. Gelyck ghy hebt
geholpen van doen af U gemynte, alsoo helpt
aen ons, en segent aen U erfdeels. Wy willen U
looven in den eersten daegh, darom helpt ons doch.

Deese nae volgende Capitel segt men alle
Daeghen nae de Hosaanoth.

Ani vahoe Hosiana

Hosanoth van d'eersten daegh

Als geschreeven staet. Helpt u volck en segent u erfdeels, govĕneertse, en verheftse voor eeuwighleyck, oock is gesyt, ende zy zullen zyn deese mijne woorden die ick u heden gesmekt hebbe voor dē Heer nae bey, tot den Heere onse Godt daegh en naght om te doen de rechten zyns dienaers, ende rechten zijns volcks Israel, een ding van den daegh in zyn zijnen daegh, om dat alle volckeren der aerden weten dat als dat, de Heere Godt is nieman meer. Ende ghy dit boeck des Wetts, niet afkeeren van u monde, maer sult daer in leesen daegh en nacht, om dat ghy bewaeren

sult

Sult, al dat er geschreevan staet, als dan sul geluck hebben in U weeggen, en dan sult ghy verstandich zijn. Siet ick heb U geboden, sterkt en bevesticht U, en onset U niet, noch en wilt niet grouwellen, want den Heere uwe Godt is met U alvaer ghy gaen sult. Soeckt bladt 104 eydich 't gebedt.

Den tweeden leest als gisteren

Hosanoth van de 2. daegh.

Begint in bladt 114 om U went wille onse Godt, tot bladt.

Ick bidde U eenigen Godt, die beschamt mackt aen die seggen Twee, met de elft van den naeme

Schept hy zijn wereldt met letteren twee, hy schept alles voor Adam, en zijn hulpe twee, helpt ons in Paschen den Daegh Twee.

Ick bidde gedenckt den vader die tot Beth-El boude Autaeren twee, en ginck in beproefinge Knapen twee, en riepe van den Hemel malen twee, helpt ons in Paschen van daeghe twee.

Ick bidde gedenckt den soone die verweckte bermherticheyt met reden twee, ghy begaefden hem met volcken twee, en seggende hem malen twee, helpt ons in paschen den daeghe twee.

Ick bidde gedenckt hem die de jonckston was

Dubbelt twee, en maeckten ten eeten van geyten twee, hy passeerde met zyn staf de Jordane en was geworden tot schaeren twee, helpt ons in Paschen den daege twee. Ick bidde, die ons heeft doen hooren de Wett, door handen van haerders twee, die ons hebben doen erven geboden tien, op tafelen twee, die luystert, en getuyght aen ons getuygen twe, helpt ons in paschen den daegen twee.

Hossana.

Godt ghy zyt myn Godt, ick wil U vroech aenbieden van't lant myns slavernyen, en verstrooynge, ick sal myne oogen op heffen

Naer den bergen, van waer myne hulpe Ko=
men sal, met al mijn herte begeer ick U, laet U
van myn begeeren tot stercKte, myn hulpe is
van de Heer, die hemel, ende aerde gemackt
heeft. Gedenckt U sterckheyt, aen die daer
suchten onder der handen van haere gevel=
digers, geven ons hulpe voor onse Kuatdoen=
ders, 't is heydelheyt, hulpe te verwachten van
menschen, loont U Dienaer, ende hy sal le=
ven heylt myne smertende ziele uyt gewil=
lich Heer om myn te verlossen, o Heer wilt
mijn hulpe haesten, onse zielen is aentstof, aen
geKleeft om tegen die te streyden die tegen U

opstaen

Opstaen, staet op, ons te helpen, en bevryt ons, om
Ů goedertierenheyt zyt bevonden van myn ich
myn roepen, sterck myn salicheyt, en mijn=
en verlosser; hoort Heer, en zyt my genadich,
zyt mijn verlosser; ick will antwoorden aen
myne beschaemt mackers, en antwoorden
met Ů sterckte Godt, helpt den weesen zyt
ghy haer beschermer; de verstrooyde inde
eynde des werelts die in 't Palleys uwer Pal=
ly en bidden, onse zielen hoopen tot de Heere,
onse bescherminge is hy te bevreesden inde
eynde des werelts, van spreecken is onse Kee
len hees geworden, myn hulpe mijn beschermer

Zyt ghy mijn Godt, will niet vertoeven, ghy
weet, en door siet de nieren, het werck zynder
handen, ende het maeckel, den armen ende
nootdruftigen roepen, maer daeren is geen hul-
pe, myn oogen zijn verduystert van wachten
ontfanght mijn Kermen, en haest Ú, om mijn
tehelpen o Heer mijn salichmacker ick bid
Ú salveert my, mijn beschermer, verheft mijn
hooft, nu Heer helpt, mijn Godt onderhout
mijn ziele, de overblyfselen van Juda sult ghy
besoecken, en onder de schaduwe van Ú vleu=
gelen sullen wy leven, Ú handen sult ghy
aen ons staen, ghy sult behulpich zyn aen die

ú vergramt

Ů vergramt hebben; bloeyende in 't tweeder leven, int geven van hunne stemmen want de hulpe van onse vaderen zijt ghy voor altyt.

Hossana

Ana Hosiana. Ick bidde Ů mijn schepper wil myn wederom lief hebben als in voorleden tyden bevreyt, my, neemt weder ende bekleet my met kleederen van Ů lof heden in den tweeden daegh. helpt ons.

Ana Hosiana

Ick bidde Ů komt wederom, en doet my rusten en van diepe wateren beschermt my, sy my aen

Hossaneth van d'2: daegh.

Laet my niet beschaemt worden, heden inden tweeden daegh helpt ons Ana Hosiana Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy verlost hebt, die buyten haesem waeren, en die gekuest waren van rugge en lichaems, en beschuldich de beschuldiche haestichiden om my te doen helpen, struyckelen spreeckende, gebeeden openende aen de prysinge om U te verheffen met spracke, wy zullen U looven inden twee den dach. Soo verlost ons Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy verlost hebt, die uyt trocken van Egipten met wonder en miraculen, en krenckten dien geweldiger

belust

Belust om my te verdrucken de overblyfsel van Ū geselschap, die Ū wett omringen luyde roepen na Ū vergadringen. Wy willen Ū looven inden tweeden daegh; Soo verloost ons nu. Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy doen verlost, het geselschap, alsoo verlost aen Ū volck, segent Ū heerlickeyt. wy willen Ū looven inden tweeden daegh. Soo verlost ons nu. Ani vahoe Hosiana

Leest nu in bladt 119: eyndight t'gebedt als gisteren.

Den derden daegh is t middel daegh— Leest den morghens daeghelycks gebedt, nae de Hamida segt 't Halel in bladt 94: daer nae d'Psalm 145 in 't bladt.108 Soeckt 't bladt 109 en Seght In Zion sal de verlosser komen. daer nae de Mussaph van de Feest in 't bladt 101: als gesyt is begint d'Hossanot leest in bladt 114: den eerste Capitel

En volghet hier.

Hossana

Ick bidde die Godt, die geheylicheden Drie
in de wercken des begintsel in alle daegen Drie
en in de sesten, en de sevensten Drie drie—
Helpt ons in Paschen van Daeghen drie.

Ick bidde

Ick bidde gedenckt den vader die sach Enge=
len Drie, met hem gingen mannen des ver=
bonts Drie, hy haestede te doen eeten macten
Drie, helpt ons in Paeschen van daeghen Drie.
Ick bidde gedenckt den soone die bereyt was
tot bindinge aen den daeghen Drie, ende
maeckten verbont aen den Koningh, en van
zijne geselle, ende Heer van zijn Heyr Drie.
door zijn weerdicheyt hebben zijne Kinderen
geerft Kroonen Drie. helpt ons in Paeschen
van daeghen Drie.
Ick bidde gedenckt den vader; die sach een
ledder met opgaenders, en nederdalens Drie

Hossanoth van d'. 3: daeghe

En schelden van boomen Drie, ende sont zy-
nen soonen tot Zoan malen Drie, helpt ons
heden in Paeschen van daeghen Drie.
Ick bidde die ons verlost door de handen van
broeders Drie. die aen ons stelde graden
Priesters, Leviten, en Israelitters Drie, die ons
dede erven de Wett, Propheten, ende Schriefften,
Drie. helpt ons heden in Paeschen van daeghen
Drie. Hossana

Sterckt my, myn Godt, en mijn Feeste, ende
mijn Paeschen, nae mijne reeden verneemt
Heer; verstaet mijn spreecken, en mijn staen
voor U, als een biddende arme om U te soecken

in 't op heffen

In't op heffen van mijne handen tot 't Palleys uwes heylichdoms, beschermt de erfgenaem van des Wetts, oordeel groot van raet, en machtich van werck, U woort bewesticht aen die hoopen in U wille, het geslachte van hunne vorschers die U aenschyn soecken, het gedruys van U aenroepers aen U vroegelingen laet voort kommen. O Heer luystert en doet vertoesnict. In haere monden, en houden niet op van te eenighen U naeme. Ghy Heer en sult U bermherticheden niet eyndigen. Gedenckt het woort tot U knechten, waer op ghy ons hebt doen hoopen, ons zijt genadich over die uyt spryen de

Hossanoth van d'3: daegh

Palmen tot Ů goedertierenheyt, en bermhertich is, traech van gramschap, Ů goetheyt wilt haesten, aen die tot hem hoopen, goet is de Heer voor zijne hoopers, nae de ziele sult ghy hem soecken. Sy werden haer verheugen en verblijden in Ů, mijne armen, en mijne nootdruftigen, ende sullen seggen geduerich zy de Heere verheven, Berijt het tressoor dat voor Ů naeme is gestelt, van de schoonheyt van zijn stercKte zijt ghy. Verwerpt de leetdoenders van Ů volcK die gestadich haer Kueden, berschermer; van den armen van die stercKer is, als hy. Hossana.

Ana Hosiana. IcK bidde bewesticht

de gront

De gront mijns Tempels, om in hem te versoetingen, een brandtoffer des soeten reucks, en sult doen schEynen 't licht van mijn son, in den Derden daegh helpt doch. Ana Hossana

Ana Hosiana Ick bidde keert doch af, mijnen bant, en keert de wooninge mijns heylichdom. Vernieuwt in vreeden mijn ziele, heden in den Derden daegh. Ana Hosiana.

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy geholpen hebt de beminde van de handen daer sy dienen, en ghy kuest de Ludim, in 't op vaeren tot U mijn luysteren een gelucki che schadt voor die tot U roepen, tot U het gebedt, wy willen

Hossanoth van d' 3: daegh

Ů Looven in den Derden daegh, soo helpt ons doch, Ani vahoe Hosiana

Gelyck ghy geholpen hebt de schoone spruyte van de gevanckenissen van Egipten ende vertoornde Ů met gramschap tot mijn uyt haer vrey, de over geblevene van de kudde, versterckende sterckte, open Ů lof en schonheyt, wy willen Ů loven in den Derden daegh, helpt ons doch

Ani vahoe Hosiana gelyck ghy doen helpt Ů gemijnte alsoo helpt Ů volck en segent Ů erfdeels; Wy willen Ů looven in den Derden daegh soo helpt ons doch. Ani vahoe Hosiana

Leest in bladt 119 – en eyndight 't gebedt.

Hosana van d' 4: daegh

Hossana van d'vierden Daegh.

Hossana

Ick bidde die zyn wereltschaep met gronden Viere. Hy doet zyn stoel op heffen met Gajot Viere. Die daer stelde hoecken Viere ende Kuartieren Vieren. Helpt ons in de Paes=chen van daeghen Viere.

Ick bidde gedenckt den vader die opwaeck=te van den Oosten als licht ten daeghe Viere. Vervolgde, ende street tegen Koninghen Vier Ghy verkondigde hem sijn saede te doen weder keeren tot geslachten Viere. Helpt ons in de

Hossana van d'vierden daegh.

Paeschen van daeghen Viere.

Ick bidde gedenckt den soone die genade en gegenegen was't tot bindingen op de hoecken Viere

En trock Hebron stede Viere. Helpt ons in de

Paeschen van daeghen Viere.

Ick bidde gedenckt den perfecten die geholpen was met vrouwen Viere, Hy verhoort moedich de hem om vry te zijn van oordeelen Viere, door zijn gebedt, ghy hebt zijne soonen geregeert met worden Viere helpt ons in d' paeschen van daeghen Viere.

Ick bidde die ons doede leijden in de woestyne met banierē Viere. Hy geboot te vullen den borslap met

Lap met regelen Vieren. Die ons geboot hem te looven in Paeschen met spesien Viere, Helpt ons in den Paeschen van daeghen Viere.

Hossana

Godt aen Ů deur sal singen het verloeren schaep aen Ů voetbanck. Heer, onse hemelen Heere hoe krachtich is Ů naeme; In 't bosche ende hef= fenheyt, met een sterckheyt stemme. Heer door Ů wille hebt ghy tot mijnen bergh sterckte ges= telt het onder dorstiche riet tot Ů salicheyt, opent zijn mont na zijn spadichen. Heer verlosser Is= raels ende zijn heylich macker, hy sprack ende riep de aerde, verheft Ů gevangene uyt engsten

Hossanoth van d'vierden daeghe.

Heer spreeckt gerechticheyt en verkondicht rechtveerdicheyt, lustich brenght de jaeren van betalingen aen die in Ů lustich zijn. Heer nyght Ů hemelen en komt neder, racken aen de berghen en zy werden roocken, ende scherpten een lance en de segge tegen mijne vervolgers, en die naer my begeerich zijn. Heer niemant meer buyten Ů geen Godt, het zaet des menschen, en het zaet des vee, haestight naer de verlossinge van Ariel Heer gedenckt ons, en segent 't huys Israel Hosana.

Ani vahoe Hosiana Ick bidde laet Ů behagen mijn bidde met mijn schudden van mijn Lulab, genadert het eynde van mijn hulpe heden

Heden in den Vierden daegh Hosiana Ana Hosiana Ick bidde Keert doch mijn te doen rusten, ende bereyt mijn wech, ende ruste plaetse, aensiet mijn volcke, om mijn werck te verlichten; Heden in den Vierden daegh Ho=siana. Ana Hosiana

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy ge=holpen hebt aen den weerdichen van bolwercken ende mueren de verkuest ende uyt geruckt wierd, den verwerpt mijnen verwerper; nu oock treckt uyt de bedruckten van bedrucker, en die benauwde van herten sult ghy verheugen, Wy willen U looven inden Vierden daegh darom helpt ons doch

Hossanoth van d'Vierden daegh.

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy geholpen hebt U geswooren uyt de handen hun beswerders, die haere tanden kresten om af te hacken mijn 's tronck, haestelyck buyten tyt, ghy syde segeninge, om hem te verstooten van't volck. Wy willen U looven in den Vierden daegh darom helpt ons doch Ani vahoe Hosiana. Gelyck geholpen hebt U gemynte, soo helpt ons doch, U volck ende segent U erfdeel. Wy willen U looven in den Vierden daegh darom helpt ons.

Leest in bladt 119: Eyndight 't gebedt.

Den Vyffden daegh

Leest in blaet 114 en daer nae volget hier

Ick bidde die voor zijne Eere eenich Naeme Vyve. Die in zijne werelt schept schepsels Vyve. Die onder zijne Kreaturen schept hel, den Vyve. Helpt ons in de Paeschen van dae=ghen Vyve.

Ick bidde gedenckt de vader die het verbont mackte met stucken Vyve, ende deet keeren het goet aen Koninghen Vyve, ende deede ontfermen over het omkeeren van steden Vyve. Helpt ons in den Paschen van daeghen Vyve.

Ick bidde gedenckt die gebonden op de bergh

Hessanoth van den Vyffden daegh.

Moria van poorten Vyve. Hy erfde van zijnen onderwysser segeningen Vyve ende volmaeckte de verklaerden ziele met naeme Vyve. Helpt ons heden in Paeschen van daeghen Vyve.

Ick bidde gedenckt de perfecten aen vie gedaen teeckenen Vyve, ende stelde van zijne soonen gebroeders Vyve. Den loon gaf hy gedubbelt Vyve. Helpt ons in Paeschen van daeghen Vyve.

Ick bidde ghy die ons dede erven de Wett in boecken Vyve. die ons dede hooren zyne redenen met stemme Vyve, de geschreven vaeren op de tafelen

Tafelen Vyve, Vyve. Helpt ons heden in Paschen van daeghen Vyve.

Hossana

UWe geloovinge bidden om te genesen haere woonden, als ghy gedaen hebt van voormaels. Heer mijn Godts ghy zijt seer verhoocht met eere, en schonheyt zijt gekleet. Leyt ons in U' insettinge, om de drie mijne ouder wille. Heer leyt my gerechticheyt om mijnder vyanden wille, U twisters zullen verlooren worden want ghy in hun streyt ons besloten hebt. Heer verlicht U aenschyn met ons. Godt aen wien geen spiculeren, en hy sent den verKondiger den

Hossanoth van den Vyffden daegh.

Stercken van Elom. Heer sal zyn volck sterken geven, de Heer sal zijn volck segenen met vreeden. Aenschout mijn slavernyen, en mijn armoede, ghy Godt die gesocht wort voor al behoeftige. Heer Zebaoth de Godt Israels genadige, die erbermt, wie heeft tot hem geleecken en zy perfect. Heer U genade is voor eeuwichlyck ontfangt mijn gebedt mijn Koningh en verlosser. Heer ick heb U geroepen haestet tot my Hossana

Ana Hosiana

Ick bidde mijn schepper, en mijn heylichmaker ontfangt, mijn luijsteren, ende smeecken, ende macht uyt, en doet passeeren doch mijnen bant

in den

In den Vyffden daegh, dat ick bidde doch helpt ons. Ana Hosiana.

Ick bidde wischt doch uyt mijn misdaet, en de, en gedenckt niet mijn schult. Keert na my mijne soecken, heden in den Vyffden daegh helpt ons doch Ana Hosiana

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy geholpen hebt, die verworpende als stroo en ter neder als kaff, ghy opende de tralie en de det daer uyt gaen, het getal van tien, Wy willen U looven in den Vyffden daegh darom helpt ons doch. Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy geholpen hebt Jesurun van het

Hossanoth van den Vyffden daegh.

Volck die hun verdrucken geholpen hefft, en de tot Ů, sy singen, Godt verheft mijn hooft, de lippen vol van gesanck openen, sy tot Ů met singen in de Wett, ende met gebeden. Wy willen Ů looven inden Vyffden daegh darom helpt ons doch. Ani vahoe Hosiana

Gelyck ghy hebt geholpen Ů gemynte, al soo helpt nu Ů volck, en segent Ů erfdeel. Wy willen Ů looven in den Vyffden daegh darom helpt ons doch Ani vahoe Hosiana

Leest in't bladt 119 eyndight 't Gebedt.

Sesden daegh

Ick bidde die zijn wereldt schept met daeghen
Ses. Daer bout ses hoecken aen syden Ses. die
daer schept Seraphim met vleugelen Ses, helpt
ons in Paeschen van daeghen Ses.
Ick bidde gedenckt den vader die verliet
grouwelen Ses. Nae zijn ouderdom hem ge=
baert Kinderen Ses, Plante een boome en se=
gende in't eynde van jaeren Ses, helpt ons in
Paeschen van daeghen Ses.
Ick bidde gedenckt die gebonden was inde
plaetse van ordinantien Ses. ghy hebt hem

Hossanoth van d'Sesden daegh.

Beschut, en verloost van benautheden Ses, hy groef water putten voor de begeeringe in plaetsen Ses, helpt ons in paeschen van daegen Ses.

Ick bidde gedenckt den eenwoudigen die want van de erstelinge Ses, ende gebood te noemen presenten van eerbye Ses, ende vergroote den vader van Sese, en die gebenedyde in Ses. helpt ons doch in Paeschen van daeghen Ses.

Ick bidde gedenckt die aen den groot rock dede hechten naemen Ses. die de beschermen de ziele in vrey steden Ses. die ons dede erven de weysheyt van ordinantien Ses. helpt ons in Paschen van daeghen Ses.

Hossana

Hossana.

Om den Vader wille die haesten te Kommen
inde eenicheyt deschep pers, en het woort van
den Koningh was snel, Komt seggent o Heer,
waerom staet ghy buyten. Om de wille die
Klachte van vreese want slachten, en wiert ge,,
bootschap met ick sal zijn, die ick ben, de woor,,
den van den Heer sullen vreedsam zijn. Om
die het verbont gesloten heeft aen den eenvou,,
digen man, sittende in zijn tenten, en siet drie
mannen stonden tegen hem over, om der suy,,
verden wierden wille daer ghy U aen verton=
den bootschapt aen mijne volcke, versterckt

En bevesticht Uherte, en al die hoopt aen den Heer. Om villen die U aenroepen aen den tien, den daegh, mannen vrouwen en familien hon, gerinch, oock doorstich, haer ziele in haer verslondt. Om U Heylichen naeme het gedruys van den zee, zult ghy stelle, ghy sult de aerde openen, op dat de hulpe uyt spruyte ende gerechticheyt groeye. Hossana

Ana Hosiana. Ick bidde bereyt mijn ordinantia en bereyt mijn vech en schekt my reyse, te gaen nae mijne heylichem, en roept doch Vreyheyt, voor die versact zijn van bitterheyt oock haere redenen zullen versoet zijn als rieckende

mira

Mira. Heden in den Sesden daegh verlost ons doch. Ana Hosiana.

Ick bidde versamelt Ů schat, ende vergadert Ů gemeynte nae den bergh uwes erfdeels de plaetse mijns Heylichdoms de verstrooyde, sult ghy versamelen tot de wooningen van rus-te, en sultse doen kleederen burduersel, heden den Sesden daegh. Ana Hosiana.

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy ge-holpen hebt de soonen benindt en van den vlammen des vuers, ende questen Egipten om te eyndigen het heylichdom den wech, en-de stee, hebt ghy geslicht om te doen passeeren

Dat volmackte volck. Wy willen U looven in den Sesden daegh, darom helpt ons doch.

Ani vahoe Hosiana. Gelyck ghy geholpen hebt, die bevende van stemme van't landt Caphtor, en stelde verborgentheyt voor hem myne heylich hebt ghy benaut Egipten met swarte seeren, en uyt te trecken het verweesene wolck. Wy willen U looven in des Sesden dachg. darom helpt ons doch.

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy doet hoopt U gemynte, alsoo helpt uwe wolck ende seggent uwe eerfdeel; Wy Willen uwe looven in den Sesden daegh darom helpt ons doch

Ani vahoe Hosiana. Leest in bladt 119.

tot het eynde van't gebedt.

Ofte gebeurte dat een van deese dae-
ghen [tsy Feest, off te middel daegh]
kuam te zijn in Sabbath, soo leest-
men nae ordre van de Feest off Sab-
bath, nae de Mussaph, deese

Hossanoth van Sabbath.

Hossana

Het volck dat bewaert is als den appel van
den oogen, verstaende haer inde rechten van
Sabbath. Vollbrengende de Wett weeder

Keerende de zielen, ondersoeckende de uytweg=
gen van Sabbath. Die stellen twe duysen
stappen termyn in Sabbath. En over twe
brooden maeckende Amosi in Sabbath.
Gedenckt, en bewaert, bewestigende in Sab=
bath. Etende driemael tyden aen Sab=
bath. De rechte seven Benedictien orde=
neerende in Sabbath. Begrypende de lie=
dekens van Psalmen, en loovinge in Sabbath.
Om te looven U lustige Naeme in Sabbath
Haetende alle begeerlickheyt in den daegh
van Sabbath. Verschoonende om niet te
breecken den Sabbath, Groot jockom den

Daegh van Sabbath, Ordeneerende psalm van sanck voor den daegh van Sabbath. Openen de hant voor die eenige in Sabbath Schryen en weenen verlatende in Sabbath Sluytende de hant van niet te handelen in Sabbath. Het teecken van schrift en van buyten in Sabbath. Bewaerende de genoech, te van heylichen in Sabbath. Geduericht sult ghy soo doen even de werelt die geheel Sabbath is. Hosiana.

Godt is versterckt met veel secreet, ende hey=lichen Een Sabbath van sanck voor den daegh van Sabbath. Hy schept de spracke

Hossanoth sabbath daegh.

Van de lippen dat bedenkt is inde tenten der verborgentheyt, t'is goet, de Heere te looven, en te singen aen U hooghen Naeme, groot is de Heer, en seer looflyck den sterckhen, vreeselyck van verken, om te verkondigen des morghens U genade en U waerheyt des nachts. Spreekende gerechticheyt, en verkondigen rechtveerdicheyt gepreesen inde poorten van Nicanor, op snarenspeel, en op luyten, op het spel der herpen. Wyst my Heer U wegen, en U rechtveerdicheyt, wil ick melden dat ghy Heer my verblyt hebt met U wercken, met het wercken uwer handen. Ick wil singen, en de ick doe mijn gebedt tot U o Heer

Tot U o Heer; want U gepeysen zijn hooge ge-
worden, hoe machtich zyn U wercken Heer
zeer dieplyck zyn U gedachten, gedenckt U
bermhertichcyt o Heer, ende U genaden nie-
mant, buyten U staet op, helpt ons, en verloost
ons om U genade wille, zyt genadich, want
de verdrucker heeft ons verdorven, toont ons
Heer U genade, en U hulpe, sult ghy ons ge-
ven, goet is de Heer voor een ygelyck sijne ge-
peynsen sullen wy antwoorden, laet zijn tot
wille de redenen mijns monts, ende gepeysen
mijns hertens voor U o Heer. Hossana.
In den Heylichen Sabbath daegh doet keeren

Hessanoth van Sabbath daegh.

Het volck van Ů schat, naer de ruste, ende nae de erve. In den Heylichen Sabbath daegh, bevesticht Heer de reden Ů Prophe=ten, heeft op de Heer tot Ů ruste, ghy en die Arkee van Ů sterckheyt. In den Heylichen Sabbath daegh, sult ghy antwoorden de verstrooyde gemynten, en die verstoote=nen, de Heer geve Ů en dat ghy ruste vindet. In den Heylichen Sabbath daegh sal aen Ů volck gevonden worden ruste, en al=daer sullen rusten de lasse de Kracht. In den Heylichen Sabbath daegh, sult ghy roepen aen den verdrucker, en vervolger inde

ruste

Ruste, laet ruste die mede. Inden Heylichen Sabbath daegh. Will ick heylichen segenen den stercker beschermer ende verlosser, gesegent zijt ghy Heere, die gegeven heeft ruste aen zijn volck Israel. Hossana.

Ana Hosiana. Ick bidde haest doch mijne hulpe inde sevensten daegh, en hoor doch mijne klachte als een present, zijt bermhertich die gedüerich seggen gedenckende, en bewaerende, en lieden van psalmen singen voor den daegh van Sabbath. Ana Hosiana. Ick bidde omringende den sevenden met U goetheyt na mijn reden, ende vullet mijn becken

Insettinge en sal niet verstoort worden Ů verstrooyde, onderscheyt van heyliche van de onheyliche, om Ů te glorien met dansen heden Sabbath darom helpt ons doch.

Ana Hosiana

Ani vahoe Hosiana Ghy hebt geholpen die uyt trecken van Patros, ende brakt al breeckende, ende verwierpt al verwerpende de principaelste dienaeren soude singende tot Ů liedeckens, en gevende gesangen van ryne redenen. Wy willen Ů looven in den Sabbath daegh darom helpt ons doch.

Ani vahoe Hosiana Gelyck ghy

heholpen

Geholpen hebt, die gesleepone des sluipers; en naemtse voor een schat de beminde dan woonende en dan sweevende en bewaerden als 't oogh appel, die openden mont singen en de stemmenden, met stemmen van gebeden, en de smecken. Wy willen U looven in den Sabbath dach

Ani vahoe Hosiana gelyck ghy geholpen hebt U gemynte, alsoo helpt U volck en seggent U erfdeel. Wy willen U looven in Sabbath daegh, darom helpt ons doch. &c.

Leest in 't bladt 119: tot 't eynde van 't gebedt.

Eynde

Den Achten, en Negende dae=
ghen, zy Semini Hag Azereth

Savonts Leest het Psalm 12:
in bladt 11 - eyndight 't gebedt
als inde Feesten

Smorgens, en Mincha
gelyck in alle Feesten

Eynde.

a. —

A. S. HALKIN 1931

